

Europeiska unionens officiella tidning

C 102

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioandra årgången

1 maj 2009

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Domstolen

2009/C 102/01 Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 90, 18.4.2009 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2009/C 102/02 Mål C-205/06: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 3 mars 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 307 andra stycket EG — Lämpliga åtgärder för att undanröja oförenligheter mellan EG-fördraget och de bilaterala avtal som medlemsstaten ingått med tredjeländer före dess anslutning till Europeiska unionen har inte vidtagits — Avtal angående investeringar som Republiken Österrike ingått med Republiken Korea, Republiken Kap Verde, Folkrepubliken Kina, Malaysia, Ryska federationen och Republiken Turkiet) ... 2

SV

2009/C 102/03	Mål C-249/06: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 3 mars 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige (Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 307 andra stycket EG — Lämpliga åtgärder för att undanröja oförenligheter mellan EG-fördraget och de bilaterala avtal som medlemsstaten ingått med tredjeländer före dess anslutning till Europeiska unionen har inte vidtagits — Avtal angående investeringar som Konungariket Sverige ingått med Republiken Argentina, Republiken Bolivia, Republiken Elfenbenskusten, Arabrepubliken Egypten, Hongkong, Republiken Indonesien, Folkrepubliken Kina, Republiken Madagaskar, Malaysia, Islamiska republiken Pakistan, Republiken Peru, Republiken Senegal, Demokratiska socialistiska republiken Sri Lanka, Republiken Tunisien, Socialistiska republiken Vietnam, Republiken Jemen och före detta Socialistiska Federala Republiken Jugoslavien)	2
2009/C 102/04	Mål C-88/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 5 mars 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Artiklarna 28 EG och 30 EG — Fri rörlighet för varor — Direktiv 2001/83/EG — Medicinalväxtbaserade produkter — Klassificering av produkter som läkemedel — Produkter som är lagligen tillverkade eller saluförda i andra medlemsstater som kosttillskott eller dietprodukter — Begreppet läkemedel — Godkännande för försäljning — Hinder — Motivering — Folkhälsa — Konsumentskydd — Proportionalitet — Beslut 3052/95/EG — Förfarande för ömsesidig information om nationella åtgärder som avviker från principen om fri rörlighet för varor inom gemenskapen)	3
2009/C 102/05	Mål C-222/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 5 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Unión de Televisiones Comerciales Asociadas (UTECA) mot Administración General del Estado (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 12 EG — Förbud mot diskriminering på grund av nationalitet — Artiklarna 39 EG, 43 EG, 49 EG och 56 EG — Grundläggande friheter som säkerställs i EG-fördraget — Artikel 87 EG — Statligt stöd — Direktiv 89/552/EEG — Utförande av sändningsverksamhet för television — Skyldighet för programföretag att avsätta en del av sina rörelseintäkter till förfinansiering av europeisk biografilm och TV-film, varvid 60 procent av de avsatta medlen ska användas till produktioner vars originalspråk är något av de officiella språken i Konungariket Spanien och vilka till största delen har producerats av den spanska filmindustrin)	4
2009/C 102/06	Mål C-302/07: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från VAT and Duties Tribunal, London – Förenade kungariket) – J D Wetherspoon plc mot The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (Första och sjätte mervärdesskattedirektiven — Principerna om skatteneutralitet och proportionalitet — Regler som rör avrundning av mervärdesskattebelopp — Fråga enligt vilken metod och på vilken nivå avrundning ska ske)	5
2009/C 102/07	Mål C-350/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Sächsisches Landessozialgericht – Tyskland) – Kattner Stahlbau GmbH mot Maschinenbau- und Metall- Berufsgenossenschaft (Konkurrens — Artiklarna 81 EG, 82 EG och 86 EG — Obligatorisk anslutning till ett organ för försäkring mot olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar — Begreppet företag — Missbruk av dominerande ställning — Frihet att tillhandahålla tjänster — Artiklarna 49 EG och 50 EG — Restriktion — Motivering — Risk för att den ekonomiska balansen i det sociala trygghetssystemet allvarligt rubbas)	5

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2009/C 102/08	Mål C-388/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket)) – The Queen, The Incorporated Trustees of the National Council on Ageing (Age Concern England) mot Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform (Direktiv 2000/78 — Likabehandling i arbetslivet — Åldersdiskriminering — Uppsägning på grund av pensionering — Motivering)	6
2009/C 102/09	Mål C-479/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 mars 2009 – Republiken Frankrike mot Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Förordning (EG) nr 809/2007 — Definition av begreppet drivgarn — Thonaille — Motiveringsskyldighet — Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen)	7
2009/C 102/10	Mål C-545/07: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski gradski sad, Bulgarien) – Apis-Hristovich EOOD mot Lakorda AD (Direktiv 96/9/EG — Rättsligt skydd för databaser — Sui generis-rätt — Anskaffning, granskning eller presentation av innehållet i en databas — Utdrag — Väsentlig del av innehållet i en databas — Elektronisk databas med officiella rättsdata)	7
2009/C 102/11	Mål C-556/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 mars 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Gemensamma fiskeripolitiken — Förordning (EG) nr 894/97 — Drivgarn — Begrepp — Fiskeredskap benämnt "thonaille" — Fiskeförbud avseende vissa arter — Förordning (EEG) nr 2847/93 och (EG) nr 2371/2002 — Avsaknad av ett effektivt kontrollsystem för att tillse att nämnda förbud efterlevs)	8
2009/C 102/12	Mål C-507/08: Talan väckt den 21 november 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Slovakien	9
2009/C 102/13	Mål C-14/09: Begäran om förhandsavgörande framställd den 12 januari 2009 av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) – Hava Genc mot Land Berlin	10
2009/C 102/14	Mål C-45/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeitsgericht Hamburg (Tyskland) den 2 februari 2009 – Gisela Rosenblatt mot Oellerking Gebäudereinigungsges.mbH	10
2009/C 102/15	Mål C-49/09: Talan väckt den 2 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen	11
2009/C 102/16	Mål C-63/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil n° 4 de Barcelona (Spanien) den 13 februari 2009 – Axel Walz mot Clickair S.A.	11
2009/C 102/17	Mål C-70/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 17 februari 2009 – Alexander Hengartner och Rudolf Gasser	12
2009/C 102/18	Mål C-72/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 18 februari 2009 – Établissements Rimbaud SA mot Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence	12

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2009/C 102/19	Mål C-74/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 18 februari 2009 – Bâtiments et Ponts Construction SA, Thyssenkrupp Industrieservice mot Berlaymont 2000 SA	12
2009/C 102/20	Mål C-75/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Italien) den 20 februari 2009 – Agra Srl mot Agenzia Dogane – Ufficio delle Dogane di Alessandria	13
2009/C 102/21	Mål C-77/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 20 februari 2009 – Gowan Comercio Internacional e servicios limitada mot Ministero della Salute	13
2009/C 102/22	Mål C-78/09 P: Överklagande ingett den 24 februari 2009 av Compagnie des bateaux mouches SA av den dom som förstainstansrätten meddelade den 10 december 2008 i mål T-365/06, Bateaux mouches mot harmoniseringsbyrån	13
2009/C 102/23	Mål C-81/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulío tis Epikrateias (Grekland) den 25 februari 2009 – Idryma Typou SA mot ministern för press och massmedia	14
2009/C 102/24	Mål C-82/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulío tis Epikrateias, Grekland den 25 februari 2009 – Dimos Agios Nikalaos Kritis mot Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon	14
2009/C 102/25	Mål C-83/09 P: Överklagande ingett den 10 december 2008 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten meddelade den 25 februari 2009 i mål T-388/02, Kronoply GmbH & Co. och Kronotex GmbH & Co. KG mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Zellstoff Stendal GmbH, Förbundsrepubliken Tyskland och Land Sachsen-Anhalt	15
2009/C 102/26	Mål C-85/09 P: Överklagande ingett den 27 februari 2009 av Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L ^{da} av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 17 december 2008 i mål T-137/07, Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L ^{da} mot Europeiska gemenskapernas kommission	16
2009/C 102/27	Mål C-86/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av VAT and Duties Tribunal, Manchester (Förenade kungariket) den 27 februari 2009 – Future Health Technologies Ltd mot Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs	16

Förstainstansrätten

2009/C 102/28	Mål T-156/08 P: Förstainstansrättens dom av den 16 mars 2009 – R mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Provanställda tjänstemän — Provanställningsrapport — Rättsakt som går någon emot föreligger inte — Tidsfrist för väckande av talan — Dröjsmål) 18
2009/C 102/29	Mål T-47/09: Talan väckt den 9 februari 2009 – Deutsche Behindertenhilfe mot harmoniseringsbyrån 18
2009/C 102/30	Mål T-55/09: Talan väckt den 13 februari 2009 – Swarovski mot harmoniseringsbyrån – Swarovski (Daniel Swarovski Privat) 18
2009/C 102/31	Mål T-57/09: Talan väckt den 9 februari 2009 – Alfastar Benelux mot rådet 19
2009/C 102/32	Mål T-60/09: Talan väckt den 16 februari 2009 – Herhof mot harmoniseringsbyrån – Stabilator (stabilator) 20
2009/C 102/33	Mål T-61/09: Talan väckt den 16 februari 2009 – Meica mot harmoniseringsbyrån – Böisinger Fleischwaren (Schinken King) 21
2009/C 102/34	Mål T-62/09: Talan väckt den 13 februari 2009 – Rintisch mot harmoniseringsbyrån – Bariatrix Europe (PROTI SNACK) 21
2009/C 102/35	Mål T-63/09: Talan väckt den 17 februari 2009 – Volkswagen mot harmoniseringsbyrån – Suzuki Motor (SWIFT GTi) 22
2009/C 102/36	Mål T-64/09: Talan väckt den 16 februari 2009 – Micro Shaping mot harmoniseringsbyrån (>packaging) 23
2009/C 102/37	Mål T-65/09 P: Överklagande ingett den 14 februari 2009 av Enzo Reali av den dom som personaldomstolen meddelade den 11 december 2008 i mål F-136/06, Reali mot kommissionen 23
2009/C 102/38	Mål T-72/09: Talan väckt den 18 februari 2009 – Pilkington Group m.fl. mot kommissionen 24
2009/C 102/39	Mål T-73/09: Talan väckt den 18 februari 2009 – Compagnie de Saint-Gobain mot Europeiska gemenskapernas kommission 25
2009/C 102/40	Mål T-74/09: Talan väckt den 18 februari 2009 – Frankrike mot kommissionen 26

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2009/C 102/41	Mål T-76/09: Talan väckt den 16 februari 2009 – Mundipharma mot harmoniseringsbyrån – Asociación Farmaceuticos Mundi (FARMA MUNDI FARMACEUTICOS MUNDI)	27
2009/C 102/42	Mål T-78/09 P: Överklagande ingett den 25 februari 2009 av Europaparlamentet av den dom som personaldomstolen meddelade den 11 december 2008 i mål F-148/06, Collée mot parlamentet	28
2009/C 102/43	Mål T-80/09 P: Överklagande ingett den 23 februari 2009 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som personaldomstolen meddelade den 9 december 2008 i mål F-52/05, Q mot kommissionen	28
2009/C 102/44	Mål T-82/09: Talan väckt den 20 februari 2009 – Dennekamp mot parlamentet	29
2009/C 102/45	Mål T-88/09: Talan väckt den 27 februari 2009 – Idromacchine m.fl. mot kommissionen	30
2009/C 102/46	Mål T-90/09: Talan väckt den 27 februari 2009 – Mojo Concerts och Amsterdam Music Dome Exploitation mot kommissionen	31
2009/C 102/47	Mål T-91/09 P: Överklagande ingett den 2 mars 2009 av Carina Skareby av den dom som personaldomstolen meddelade den 15 december 2008 i mål F-34/07, Skareby mot kommissionen	32
2009/C 102/48	Mål T-95/09: Talan väckt den 26 februari 2009 – United Phosphorus mot kommissionen	32
2009/C 102/49	Mål T-98/09: Talan väckt den 11 mars 2009 – Tubasca mot harmoniseringsbyrån – Tubos del Mediterráneo (T TUMESA TUBOS DEL MEDITERRANEO S.A.)	33
2009/C 102/50	Mål T-99/09: Talan väckt den 4 mars 2009 – Italien mot kommissionen	34

Personaldomstolen

2009/C 102/51	Mål F-104/06: Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 12 mars 2009 – Arpaillange m.fl. mot kommissionen (Personalmål — Kontraktsanställda — Rekrytering — Placering i lönegrad — F.d. individuella experter — Diplom — Yrkserfarenhet — Invändning om rättsstridighet)	36
2009/C 102/52	Mål F-24/07: Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 12 mars 2009 – Lafleur Tighe mot kommissionen (Personalmål — Kontraktsanställda — Rekrytering — Placering i lönegrad — Tidigare enskilda experter — Yrkserfarenhet — Utbildningsbevis — Intyg om likvärdighet — Upptagande till sakprövning — Ny och väsentlig omständighet)	36
2009/C 102/53	Mål F-63/07: Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 3 mars 2009 – Patsarika mot Cedefop (Personalmål — Kontraktsanställda — Ändrad tjänstplacering — Rätten till försvar — Uppsägning efter provanställningsperioden — Tredskodmsförfarande)	37

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

DOMSTOLEN

*(2009/C 102/01)***Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 90, 18.4.2009

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 82, 4.4.2009

EUT C 69, 21.3.2009

EUT C 55, 7.3.2009

EUT C 44, 21.2.2009

EUT C 32, 7.2.2009

EUT C 19, 24.1.2009

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 3 mars 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike(Mål C-205/06) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 307 andra stycket EG – Lämpliga åtgärder för att undanröja oförenligheter mellan EG-fördraget och de bilaterala avtal som medlemsstaten ingått med tredjeländer före dess anslutning till Europeiska unionen har inte vidtagits – Avtal angående investeringar som Republiken Österrike ingått med Republiken Korea, Republiken Kap Verde, Folkrepubliken Kina, Malaysia, Ryska federationen och Republiken Turkiet)

(2009/C 102/02)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk, B. Martenczuk och C. Tufvesson)

Svarande: Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer och G. Thallinger)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och C. Blaschke), Republiken Litauen (ombud: D. Kriauciūnas), Republiken Ungern (ombud: J. Fazekas, K. Szijjártó och M. Fehér) och Republiken Finland (ombud: A. Guimaraes-Purokoski och J. Heliskoski)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 307 andra stycket EG – Underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att undanröja oförenligheterna mellan bilaterala avtal som ingåtts av medlemsstaten före dess anslutning till Europeiska gemenskaperna och EG-fördraget – Bilaterala investeringsskyddsavtal som Republiken Österrike ingått med Republiken Korea, Republiken Kap Verde, Folkrepubliken Kina, Malaysia, Ryska federationen och Republiken Turkiet

Domslut

- 1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 307 andra stycket EG genom att inte vidta lämpliga

åtgärder för att undanröja oförenligheter i de bestämmelser om överföringar av kapital som finns i de investeringsskyddsavtal som ingåtts med Republiken Korea, Republiken Kap Verde, Folkrepubliken Kina, Malaysia, Ryska federationen och Republiken Turkiet.

- 2) Republiken Österrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

- 3) Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Litauen, Republiken Ungern och Republiken Finland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 165 av den 15.7.2006.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 3 mars 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige(Mål C-249/06) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 307 andra stycket EG – Lämpliga åtgärder för att undanröja oförenligheter mellan EG-fördraget och de bilaterala avtal som medlemsstaten ingått med tredjeländer före dess anslutning till Europeiska unionen har inte vidtagits – Avtal angående investeringar som Konungariket Sverige ingått med Republiken Argentina, Republiken Bolivia, Republiken Elfenbenskusten, Arabrepubliken Egypten, Hongkong, Republiken Indonesien, Folkrepubliken Kina, Republiken Madagaskar, Malaysia, Islamiska republiken Pakistan, Republiken Peru, Republiken Senegal, Demokratiska socialistiska republiken Sri Lanka, Republiken Tunisien, Socialistiska republiken Vietnam, Republiken Jemen och före detta Socialistiska Föderala Republiken Jugoslavien)

(2009/C 102/03)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Tufvesson, B. Martenczuk och H. Støvlbæk)

Svarande: Konungariket Sverige (ombud: A. Falk och K. Wistrand)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Litauen (ombud: D. Kriauciūnas), Republiken Ungern (ombud: J. Fazekas, K. Szijjártó och M. Fehér) och Republiken Finland (ombud: A. Guimaraes-Purokoski och J. Heliskoski)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 307 andra stycket EG – Underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att undanröja oförenligheterna mellan bilaterala avtal som ingåtts av medlemsstaten före dess anslutning till Europeiska gemenskaperna och EG-fördraget – Bilaterala investeringsskyddsavtal som Konungariket Sverige ingått med Socialistiska republiken Vietnam och 16 andra länder

Domslut

- 1) Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 307 andra stycket EG genom att inte vidta lämpliga åtgärder för att undanröja oförenligheter i de bestämmelser om överföringar av kapital som finns i de investeringsskyddsavtal som ingåtts med Republiken Argentina, Republiken Bolivia, Republiken Elfenbenskusten, Arabrepubliken Egypten, Hongkong, Republiken Indonesien, Folkrepubliken Kina, Republiken Madagaskar, Malaysia, Islamiska republiken Pakistan, Republiken Peru, Republiken Senegal, Demokratiska socialistiska republiken Sri Lanka, Republiken Tunisien, Socialistiska republiken Vietnam, Republiken Jemen och före detta Socialistiska Federala Republiken Jugoslavien.
- 2) Konungariket Sverige ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Republiken Litauen, Republiken Ungern och Republiken Finland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 178 av den 29.7.2006

Domstolens dom (första avdelningen) av den 5 mars 2009
– Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-88/07) (¹)

(Artiklarna 28 EG och 30 EG – Fri rörlighet för varor – Direktiv 2001/83/EG – Medicinalväxtbaserade produkter – Klassificering av produkter som läkemedel – Produkter som är lagligen tillverkade eller saluförda i andra medlemsstater som kosttillskott eller dietprodukter – Begreppet läkemedel – Godkännande för försäljning – Hinder – Motivering – Folkhälsa – Konsumentskydd – Proportionalitet – Beslut 3052/95/EG – Förfarande för ömsesidig information om nationella åtgärder som avviker från principen om fri rörlighet för varor inom gemenskapen)

(2009/C 102/04)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (onmud: S. Pardo Quintillán och A. Alcover San Pedro)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: J. Rodríguez Cárcamo)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 28 EG och 30 EG – Åsidosättande av artiklarna 1 och 4 i Europaparlamentets och rådets beslut 3052/95/EG av den 13 december 1995 för att fastställa ett förfarande för ömsesidig information om nationella åtgärder som avviker från principen om fri rörlighet för varor inom gemenskapen (EGT L 321, s. 1)

Domslut

- 1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 28 EG och 30 EG samt artiklarna 1 och 4 i Europaparlamentets och rådets beslut 3052/95/EG av den 13 december 1995 för att fastställa ett förfarande för ömsesidig information om nationella åtgärder som avviker från principen om fri rörlighet för varor inom gemenskapen

— genom att från marknaden dra tillbaka medicinalväxtbaserade produkter, som lagligen tillverkats och/eller saluförts i en annan medlemsstat, med stöd av administrativ praxis enligt vilken alla produkter innehållande medicinalväxter som inte omfattas vare sig av ministerbeslutet av den 3 oktober 1973 om upprättande av ett särskilt register över beredningar baserade på medicinska växtarter (Orden Ministerial por la que se establece el registro especial para preparados a base de especies vegetales medicinales), i dess ändrade lydelse, eller av bilagan till beslut SCO/190/2004 från ministeriet för hälso- och konsumentfrågor av den 28 januari 2004 om upprättande av en förteckning över växter som på grund av sin toxicitet inte eller endast med vissa begränsningar får säljas till allmänheten (Orden SCO/190/2004 por la que se establece la lista de plantas cuya venta al público queda prohibida o restringida por razón de su toxicidad), med undantag av beredningar som enbart består av medicinalväxter eller av hela, bitar av eller pulvriserade delar av sådana medicinalväxter, dras tillbaka från marknaden, eftersom dessa produkter anses utgöra läkemedel som saluförs utan erforderligt godkännande för försäljning, och

— genom att inte anmäla denna åtgärd till Europeiska gemenskapernas kommission.

2) Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 95, 28.4.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 5 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Unión de Televisiones Comerciales Asociadas (UTECA) mot Administración General del Estado

(Mål C-222/07) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 12 EG – Förbud mot diskriminering på grund av nationalitet – Artiklarna 39 EG, 43 EG, 49 EG och 56 EG – Grundläggande friheter som säkerställs i EG-fördraget – Artikel 87 EG – Statligt stöd – Direktiv 89/552/EEG – Utförande av sändningsverksamhet för television – Skyldighet för programföretag att avsätta en del av sina rörelseintäkter till förfinansiering av europeisk biograffilm och TV-film, varvid 60 procent av de avsatta medlen ska användas till produktioner vars originalspråk är något av de officiella språken i Konungariket Spanien och vilka till största delen har producerats av den spanska filmindustrin)

(2009/C 102/05)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Unión de Televisiones Comerciales Asociadas (UTECA)

Motpart: Administración General del Estado

Ytterligare deltagare i rättegången: Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Radiotelevisión Española (RTVE), Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda)

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal Supremo – Tolkning av artikel 12 EG, artikel 87.3 EG och artikel 3.1 i rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 298, s. 23; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 3) – Skyldighet för TV-bolagen att avsätta en procentandel av sitt rörelseresultat för förfinansiering av europeisk biograffilm och TV-film varvid 60 procent av denna obligatoriska finansiering ska förbehållas produktion av produktioner med spanska som originalspråk vilka huvudsakligen produceras av den spanska filmindustrin

Domslut

- 1) Rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 och, i synnerhet, artikel 3 i direktivet samt artikel 12 EG, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en åtgärd, såsom den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, som en medlemsstat vidtar, enligt vilken programföretag åläggs att avsätta 5 procent av sina rörelseintäkter till förfinansiering av europeisk biograffilm och TV-film samt, närmare bestämt, 60 av dessa 5 procent till produktioner vars originalspråk är något av de officiella språken i denna medlemsstat.
- 2) Artikel 87 EG ska tolkas så, att en åtgärd, såsom den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, som en medlemsstat vidtar, enligt vilken programföretag åläggs att avsätta 5 procent av sina rörelseintäkter till förfinansiering av europeisk biograffilm och TV-film samt, närmare bestämt, 60 av dessa 5 procent till produktioner vars originalspråk är något av de officiella språken i denna medlemsstat, inte utgör ett statligt stöd till förmån för filmindustrin i samma medlemsstat.

(¹) EUT C 155, 7.7.2007.

**Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 mars 2009
(begäran om förhandsavgörande från VAT and Duties
Tribunal, London – Förenade kungariket) – J D
Wetherspoon plc mot The Commissioners of Her
Majesty's Revenue & Customs**

(Mål C-302/07) ⁽¹⁾

**(Första och sjätte mervärdesskattedirektiven – Principerna om
skatteneutralitet och proportionalitet – Regler som rör av-
rundning av mervärdesskattebelopp – Fråga enligt vilken me-
tod och på vilken nivå avrundning ska ske)**

(2009/C 102/06)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

VAT and Duties Tribunal, London

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: J D Wetherspoon plc

Motpart: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Saken

Begäran om förhandsavgörande – VAT and Duties Tribunal, London – Tolkning av artiklarna 11 A.1 a, 12.3 a och 22.3 b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) och av artikel 2 första och andra stycket i rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT L 71, s. 1301; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 3) – Bestämmelser om avrundning av mervärdesskattebelopp.

Domslut

1) Gemenskapsrätten innehåller för närvarande inte något särskilt krav i fråga om metoden för avrundning av mervärdesskattebelopp. I avsaknad av en särskild gemenskapslagstiftning ankommer det på medlemsstaterna att fastställa reglerna och metoderna för avrundning av mervärdesskattebelopp. Medlemsstaterna är härvid skyldiga att iakttä de principer som ligger till grund för det gemensamma systemet för mervärdesskatt, särskilt principen om

skatteneutralitet och proportionalitetsprincipen. Gemenskapsrätten utgör, mer specifikt, inte hinder mot tillämpning av en regel i nationell rätt som innebär att mervärdesskattebelopp ska avrundas uppåt när bråkdelen av den minsta valutaenheten i fråga uppgår till eller överstiger 0,5, och kräver inte att de skattskyldiga ska tillåtas att avrunda ett mervärdesskattebelopp nedåt när det innehåller en sådan bråkdel av den minsta valutaenheten i landet.

2) När försäljning sker till ett pris som inkluderar mervärdesskatt ankommer det, i avsaknad av särskilda gemenskapsrättsliga föreskrifter härom, på varje medlemsstat att inom de gränser som sätts av gemenskapsrätten, bland annat med iakttagande av principerna om skatteneutralitet och proportionalitet, bestämma på vilken nivå avrundning av ett mervärdesskattebelopp som innehåller en bråkdel av den minsta nationella valutaenheten får eller ska ske.

3) Eftersom aktörer som inkluderar mervärdesskatten när de beräknar sina priser vid försäljning av varor och tillhandahållande av tjänster befinner sig i en annan situation än de gör som utför samma typ av transaktioner till priser exklusive mervärdesskatt, kan de förstnämnda inte åberopa principen om skatteneutralitet för att få tillstånd att även de avrunda mervärdesskattebelopp nedåt för varje varugrupp och transaktion.

⁽¹⁾ EUT C 211, 8.9.2007.

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 mars 2009
(begäran om förhandsavgörande från Sächsisches
Landessozialgericht – Tyskland) – Kattner Stahlbau GmbH
mot Maschinenbau- und Metall- Berufsgenossenschaft**

(Mål C-350/07) ⁽¹⁾

(Konkurrens – Artiklarna 81 EG, 82 EG och 86 EG – Obligatorisk anslutning till ett organ för försäkring mot olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar – Begreppet företag – Missbruk av dominerande ställning – Frihet att tillhandahålla tjänster – Artiklarna 49 EG och 50 EG – Restriktion – Motivering – Risk för att den ekonomiska balansen i det sociala trygghetssystemet allvarligt rubbas)

(2009/C 102/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Sächsisches Landessozialgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Kattner Stahlbau GmbH

Svarande: Maschinenbau- und Metall- Berufsgenossenschaft

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Sächsisches Landessozialgericht – Tolkning av artiklarna 81 EG och 82 EG samt andra gemenskapsrättsliga bestämmelser – Nationell lagstiftning med föreskrifter om ett system med obligatorisk försäkring mot olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar, bestående av flera sammanslutningar för förebyggande av olycksfall i arbetet (Berufsgenossenschaft), och enligt vilken lagstiftning anslutning till den territoriellt och yrkesmässigt behöriga sammanslutningen är obligatorisk för företagen – Huruvida dessa sammanslutningar för förebyggande av olycksfall i arbetet, vilka självständigt får fastställa avgiften för anslutning utan att något maximibelopp fastställs i den nationella lagstiftningen, är företag i den mening som avses i artiklarna 81 EG och 82 EG

Domslut

- 1) Artiklarna 81 EG och 82 EG ska tolkas så att ett organ som den försäkringskassa som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, till vilken företag som tillhör en bestämd bransch och ett bestämt geografiskt område är skyldiga att ansluta sig för försäkring mot olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar, utgör inte ett företag i den mening som avses i dessa bestämmelser. Organet fyller en funktion av uteslutande social art, då det verkar inom ett system för genomförande av solidaritetsprincipen och då detta system står under tillsyn av staten. Det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera att så är fallet.
- 2) Artiklarna 49 EG och 50 EG ska tolkas så att de inte utgör hinder för sådana nationella bestämmelser som dem som är aktuella i målet vid den nationella domstolen, enligt vilka det föreskrivs att företag i en bestämd bransch och inom ett bestämt geografiskt område är skyldiga att ansluta sig till ett sådant organ som den försäkringskassa som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, såvitt detta system inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftet att säkerställa den ekonomiska balansen i en del av det sociala trygghetssystemet. Det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera att så är fallet

(¹) EUT C 269, 10.11.2007

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket)) – The Queen, The Incorporated Trustees of the National Council on Ageing (Age Concern England) mot Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Mål C-388/07) (¹)

(Direktiv 2000/78 – Likabehandling i arbetslivet – Åldersdiskriminering – Uppsägning på grund av pensionering – Motivering)

(2009/C 102/08)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: The Queen, The Incorporated Trustees of the National Council on Ageing (Age Concern England)

Motpart: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Saken

Begäran om förhandsavgörande – High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Tolkning av artiklarna 2.2 och 6.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16) – Tillämpningsområde – Nationella bestämmelser som ger arbetsgivarna rätt att avskeda anställda som är 65 år eller äldre på grund av pensionering

Domslut

- 1) En sådan nationell lagstiftning som regulations 3, 7.4 och 7.5 samt 30 i förordning om likabehandling i arbetslivet (i fråga om ålder) (Employment Equality (Age) Regulations 2006) omfattas av tillämpningsområdet för rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet.

2) Artikel 6.1 i direktiv 2000/78 ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell bestämmelse som, i likhet med artikel 3 i den förordning som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, inte innehåller en detaljerad uppräknings av de mål som motiverar att undantag kan göras från principen om förbud mot åldersdiskriminering. Artikel 6.1 i direktivet medger emellertid endast att undantag görs från denna princip när det gäller åtgärder som är motiverade av berättigade socialpolitiska mål, som rör till exempel sysselsättningspolitik, arbetsmarknad eller yrkesutbildning. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida den i målet aktuella lagstiftningen uppfyller ett sådant berättigat mål och att, med beaktande av det utrymme för skönsmässig bedömning som medlemsstaterna har på socialpolitikens område, pröva huruvida den nationella lagstiftande eller reglerande myndigheten med fog kunde anse att de valda medlen var lämpliga och nödvändiga för att uppnå detta mål.

3) Enligt artikel 6.1 i direktiv 2000/78 får medlemsstaterna i sin nationella rätt föreskriva vissa former av särbehandling på grund av ålder, om särbehandlingen kan motiveras "på ett objektivt och rimligt sätt" av ett berättigat mål, som till exempel sysselsättningspolitiken, arbetsmarknadspolitiken eller yrkesutbildningspolitiken, och om medlen för att uppnå detta mål är lämpliga och nödvändiga. Enligt nämnda bestämmelse har medlemsstaterna bevisbördan för att det mål som åberopas för att motivera särbehandlingen är berättigat, varvid beviskraven är högt ställda. Det saknas skäl att fästa särskilt avseende vid att uttrycket "[på ett] rimligt [sätt]", som används i artikel 6.1 i direktiv 2000/78, inte förekommer i artikel 2.2 b i direktivet.

(¹) EUT C 283, 24.11.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 mars 2009 – Republiken Frankrike mot Europeiska unionens råd

(Mål C-479/07) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Förordning (EG) nr 809/2007 – Definition av begreppet drivgarn – Thonaille – Motiveringsskyldighet – Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen)

(2009/C 102/09)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: E. Belliard, G. de Bergues och A.-L. During)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. De Gregorio Merino, M.-M. Joséphidès och E. Chaboureaux)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Nolin, M. van Heezik och M. T. van Rijn)

Saken

Talan om ogiltigförklaring – Ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 809/2007 av den 28 juni 2007 om ändring av förordningarna (EG) nr 894/97, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 när det gäller drivgarn (EGT L 182, s. 1) – Begreppet drivgarn – Detta begrepp omfattar stabiliserade nät, såsom "thonaille" – Åsidosättande av motiveringsskyldigheten samt proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Europeiska gemenskapernas kommission ska bära sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 297, 8.12.2007.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski gradski sad, Bulgarien) – Apis-Hristovich EOOD mot Lakorda AD

(Mål C-545/07) (¹)

(Direktiv 96/9/EG – Rättsligt skydd för databaser – Sui generis-rätt – Anskaffning, granskning eller presentation av innehållet i en databas – Utdrag – Väsentlig del av innehållet i en databas – Elektronisk databas med officiella rättsdata)

(2009/C 102/10)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Apis-Hristovich EOOD

Motpart: Lakorda AD

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Domstol för staden Sofia – Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser (EGT L 77, s. 20) – Begreppen utdrag och återanvändning – Databas med rättsdata avseende en medlemsstats lagstiftning och rättspraxis

Domslut

- 1) Uttrycken varaktig överföring och tillfällig överföring, i den mening som avses i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser, ska avgränsas med beaktande av den tidsperiod under vilken de element i en skyddad databas som blivit föremål för utdrag har lagrats på ett annat medium än den förstnämnda databasens. Tidpunkten för utdraget, i den mening som avses i nämnda artikel 7, ur en skyddad databas som är tillgänglig genom elektroniska medier infaller när de element som utdraget avser lagras på ett annat medium än denna databas medium. Den överförande producentens syfte med utdraget saknar betydelse för definitionen av detsamma. Samma sak gäller för eventuella ändringar som den sistnämnda har gjort i innehållet i de överförda elementen och för eventuella skillnader i de berörda databasernas grundläggande strukturer.

Den omständigheten att materiella och tekniska särdrag hos innehållet i en databasproducents skyddade databas också förekommer i en annan databasproducents databas kan ses som en indikation på att ett utdrag, i den mening som avses i artikel 7 i direktiv 96/9, har skett, om inte denna tillfällighet kan förklaras av andra faktorer än en överföring mellan de berörda databaserna. Den omständigheten att element som en databasproducent har anskaffat från källor som inte är tillgängliga för allmänheten också förekommer i en databas som tillhör en annan producent utgör inte i sig bevis för att en överföring har gjorts, men kan utgöra en indikation på att så är fallet.

Vilka slags datorprogram för databashantering som används i de båda elektroniska databaserna ska inte beaktas vid bedömningen av om ett utdrag i den mening som avses i artikel 7 i direktiv 96/9 föreligger.

- 2) Artikel 7 i direktiv 96/9 ska tolkas så, att när en övergripande samling av element har indelats i separata undergrupper ska mängden av de element från en av dessa undergrupper som påstås utgöra utdrag och/eller ha återanvänts, vid bedömningen av om ett utdrag har gjorts och/eller återanvändning har skett av en kvantitativt sett väsentlig del av innehållet i en databas, i den mening som avses i nämnda artikel, jämföras med mängden av det totala innehållet i denna undergrupp, om den sistnämnda i sig utgör en databas som uppfyller kriterierna för skydd enligt sui generis-rätten. I motsatt fall, och i den mån nämnda samling utgör en sådan skyddad databas, ska jämförelsen avse mängden av de element som påstås utgöra utdrag och/eller ha återanvänts ur olika undergrup-

per i nämnda samling och mängden av den sistnämndas totala innehåll.

Den omständigheten att databasproducenten har anskaffat element, som påstås ha blivit föremål för utdrag och/eller ha återanvänts från en databas som skyddas enligt sui generis-rätten, från källor som inte är tillgängliga för allmänheten kan, allt efter storleken på de mänskliga, tekniska och/eller ekonomiska insatser som nämnda producent har gjort vid anskaffningen av dessa element från sådana källor, vara av betydelse för kvalificeringen av elementen såsom en kvalitativt sett väsentlig del av innehållet i den berörda databasen, i den mening som avses i artikel 7 i direktiv 96/9.

Den omständigheten att en del av innehållet i en skyddad databas utgörs av element av officiell karaktär som är tillgängliga för allmänheten befriar inte den nationella domstolen från skyldigheten att kontrollera, i syfte att bedöma förekomsten av ett utdrag och/eller återanvändning av en väsentlig del av innehållet i nämnda databas, huruvida de element som påstås utgöra utdrag från och/eller ha återanvänts ur nämnda databas kvantitativt sett utgör en väsentlig del av det totala innehållet i denna eller, vid behov, huruvida de kvalitativt sett utgör en sådan väsentlig del genom att de, med avseende på anskaffning, granskning eller presentation, motsvarar en betydande mänsklig, teknisk eller ekonomisk investering.

(¹) EUT C 51, 23.2.2008

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 mars 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-556/07) (¹)

(Fördragsbrott – Gemensamma fiskeripolitiken – Förordning (EG) nr 894/97 – Drivgarn – Begrepp – Fiskeredskap benämnt "thonaille" – Fiskeförbud avseende vissa arter – Förordning (EEG) nr 2847/93 och (EG) nr 2371/2002 – Avsaknad av ett effektivt kontrollsystem för att tillse att nämnda förbud efterlevs)

(2009/C 102/11)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Nolin, M. van Heezik och T. van Rijn)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och A.-L. During)

Saken

Fördragsbrott – Gemensamma fiskeripolitiken – Rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 261, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 5, s. 118) och rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken – Nationella myndigheter tillåter användning av "thonaille" trots det gemenskapsrättsliga förbudet mot drivgarn som är minst 2,5 km långa – Avsaknad av ett effektivt kontrollsystem för att tillse att nämnda förbud efterlevs

Domslut

- 1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 31.1 och 31.2 i förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2846/98 av den 17 december 1998, samt av artiklarna 23.1, 23.2, 24, 25.1 och 25.2 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, genom att underlåta att kontrollera, inspektera och övervaka fisket, särskilt mot bakgrund av förbudet mot drivgarn vid fångst av vissa arter, och genom att inte tillse att lämpliga åtgärder vidtas mot de som är ansvariga för överträdelser av de gemenskapsbestämmelserna angående användning av drivgarn.
- 2) Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 37, 9.2.2008.

Svarande: Republiken Slovakien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 249 fjärde stycket EG och artikel 2 i kommissionens beslut av den 7 juni 2006 om det statliga stöd C 25/2005 (ex NN 21/2005) som Slovakien har genomfört till förmån för Frucona Košice a.s. [delgivet med nr K(2006) 2082 (¹)], genom att inte följa nämnda beslut,
- förplikta Republiken Slovakien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom beslut av den 7 juni 2006 om det statliga stöd C 25/2005 (ex NN 21/2005) som Slovakien har genomfört till förmån för Frucona Košice a.s. slog kommissionen fast att de stödåtgärder som Republiken Slovakien genomfört till förmån för företaget Frucona Košice a.s. utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG och att stödet inte var förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen förelade även Republiken Slovakien att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagaren återkräva det olagliga stödet.

Det stöd som getts till företaget Frucona har ännu inte återkrävts.

Talan väckt den 21 november 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Slovakien

(Mål C-507/08)

(2009/C 102/12)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Giolito, J. Javorský och K. Walkerová)

Det statliga stödet till företaget Frucona bestod av en avskrivning av en skatteskuld vilken faststälts av domstol i ett ackordsförförande. Republiken Slovakien har väckt talan om att återfå det olagliga stödet. Domstolen i första instans avvisade talan, bland annat med motiveringen att Fruconas skuld till skattemyndigheten upphört *ex lege*. Appellationsdomstolen bekräftade avgörandet i första instans och ansåg bland annat att det inte är möjligt att ompröva ett fastställt ackord på grund av *res judicata*, något som samtliga organ måste respektera inbegripet appellationsdomstolen, samt att de nationella bestämmelser som reglerar förhållandet mellan ackordsförfarande och verkställighet inte beaktats i kommissionens beslut.

De båda domstolsavgörandena medförde att kommissionens beslut inte kunde verkställas omedelbart och verkningsfullt.

Det är inte tillräckligt att Republiken Slovakien har använt sig av alla tillgängliga medel. De vidtagna åtgärderna måste leda till att beslutet kan verkställas omedelbart och verkningsfullt. Om verkställighet inte sker har Republiken Slovakien åsidosatt sina skyldigheter. Om en medlemsstat inte genom de åtgärder som vidtagits faktiskt kan återkräva de aktuella beloppen har denna stat åsidosatt sina skyldigheter.

(¹) EUT L 112, 30.4.2007, s. 14

För det fall att den första frågan besvaras jakande:

- 2) Kan en turkisk medborgare åberopa fri rörlighet som arbetstagare enligt associeringsrätten, i den mening som avses i artikel 6.1 i beslut nr 1/80, när det syfte med vistelsen som denne hade vid inresan inte längre föreligger (i detta fall att ansluta sig till sin make), varvid det inte föreligger andra skyddsvärda intressen för att denne ska få stanna kvar i konventionsstaten och möjligheten att fortsätta utöva en ringa omfattande anställning inte kan anses utgöra det enda skälet för vistelsen där, eftersom den berörde inte har visat en allvarlig strävan att varaktigt integrera sig ekonomiskt utan att behöva göra anspråk på sociala förmåner för sitt uppehälle?

Begäran om förhandsavgörande framställd den 12 januari 2009 av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) – Hava Genc mot Land Berlin

(Mål C-14/09)

(2009/C 102/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Hava Genc

Svarande: Land Berlin

Tolkningsfrågor

- 1) Är en turkisk medborgare som tillhör den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat och som stadigvarande mot ersättning utför arbete av ett visst ekonomiskt värde åt någon annan under dennes ledning, arbetstagare enligt artikel 14.1 i associeringsrådets beslut nr 1/80 EG-Turkiet (beslut nr 1/80), även om verksamhetens tidsmässiga omfattning endast utgör cirka 14 procent av den reguljära arbetstiden för heltidsanställning (här en arbetstid på 5,5 timmar jämfört med 39 timmar per vecka) och den totala förvärvsinkomsten som uteslutande härrör från denna verksamhet endast täcker cirka 25 procent av existensminimum enligt medlemsstatens nationella rätt (i detta fall cirka 175 euro jämfört med cirka 715 euro)?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeitsgericht Hamburg (Tyskland) den 2 februari 2009 – Gisela Rosenblatt mot Oellerking Gebäudereinigungsges. mbH

(Mål C-45/09)

(2009/C 102/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Gisela Rosenblatt

Svarande: Oellerking Gebäudereinigungsges.mbh

Tolkningsfrågor

- 1) Är bestämmelser i kollektivavtal som medför olika behandling beroende på ålder efter ikraftträdandet av den allmänna lagen om likabehandling (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz) (AGG) förenliga med förbudet mot åldersdiskriminering i artiklarna 1 och 2.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, utan att detta uttryckligen är tillåtet enligt AGG (vilket tidigare föreskrevs i 10 § tredje meningen punkt 7 i denna lag)?

- 2) Strider en nationell bestämmelse enligt vilken staten, kollektivavtalsparterna eller parterna i ett enskilt anställningsavtal får besluta att ett anställningsförhållande automatiskt upphör när den anställda uppnår en viss ålder (i förevarande fall 65 år) mot förbudet mot åldersdiskriminering i artiklarna 1 och 2.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för lika-behandling i arbetslivet, om liknande bestämmelser under årtionden tillämpats i medlemsstaten på nästan alla arbetstagaras anställningsförhållanden oberoende av den rådande ekonomiska, sociala och demografiska situationen och den konkreta situationen på arbetsmarknaden?
- 3) Strider ett kollektivavtal enligt vilket arbetsgivaren får avsluta ett anställningsförhållande när den anställda uppnår en viss ålder (i förevarande fall 65 år) mot förbudet mot åldersdiskriminering i artiklarna 1 och 2.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, om liknande bestämmelser under årtionden tillämpats i medlemsstaten på nästan alla arbetstagaras anställningsförhållanden oberoende av den rådande ekonomiska, sociala och demografiska situationen och den konkreta situationen på arbetsmarknaden?
- 4) Överträder en stat, som förklarar att ett kollektivavtal enligt vilket arbetsgivaren får avsluta ett anställningsförhållande när den anställda uppnår en viss ålder (i förevarande fall 65 år) har allmän giltighet och upprätthåller denna allmänna giltighet, förbudet mot åldersdiskriminering i artiklarna 1 och 2.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet om detta sker oberoende av den konkreta ekonomiska, sociala och demografiska situationen och den konkreta situationen på arbetsmarknaden?

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 98 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾, jämförd med bilaga III till detta direktiv, genom att ha tillämpat en reducerad mervärdesskattesats på 7 procent för leverans, införsel och förvärv inom gemenskapen av kläder och klädestillbehör för spädbarn samt barnskor i enlighet med artikel 41.2 i lag av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster, jämförd med punkterna 45 och 47 i bilaga III till denna lag, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt kommissionen strider tillämpningen av en reducerad mervärdesskattesats på 7 procent för leverans, införsel och förvärv inom gemenskapen av kläder och klädestillbehör för spädbarn samt barnskor i enlighet med artikel 41.2 i lag av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster, jämförd med punkterna 45 och 47 i bilaga III till denna lag mot artikel 98 i direktiv 2006/112. Tillämpningen av denna lägre skattesats på nämnda varor omfattas inte av något av de undantag som Republiken Polen beviljats i bilaga XII, Kapitel 9 (Skatter) punkt 1 a och b i akten om villkoren för Republiken Polens anslutning till Europeiska unionen och artikel 128 i direktiv 2006/112.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

Talan väckt den 2 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen

(Mål C-49/09)

(2009/C 102/15)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: **Error! Reference source not found.**)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil nº 4 de Barcelona (Spanien) den 13 februari 2009 – Axel Walz mot Clickair S.A.

(Mål C-63/09)

(2009/C 102/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil nº 4 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Axel Walz

Svarande: Clickair S.A.

Tolkningsfråga

Ska den ansvarsbegränsning som anges i artikel 22.2 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, undertecknad i Montreal den 28 maj 1999, anses gälla för såväl ekonomisk som ideell skada vid förlust av bagage?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 17 februari 2009
– Alexander Hengartner och Rudolf Gasser**

(Mål C-70/09)

(2009/C 102/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alexander Hengartner och Rudolf Gasser

Motpart: Landesregierung Vorarlberg

Tolkningsfråga

Utgör jakt, när den som innehar jakträtten säljer det skjutna viltet inom landet, en verksamhet som egenföretagare i den mening som avse i artikel 43 EG när denna verksamhet sammantaget inte sker i vinstsyfte?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de
cassation (Frankrike) den 18 februari 2009 –
Établissements Rimbaud SA mot Directeur général des
impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence**

(Mål C-72/09)

(2009/C 102/18)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Établissements Rimbaud SA

Motpart: Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

Tolkningsfråga

Utgör artikel 40 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet hinder för sådana lagbestämmelser som artikel 990 D och följande artiklar i skattelagen i deras vid den aktuella tidpunkten gällande lydelse, enligt vilken bolag som har sitt säte i Frankrike befrias från skatten på 3 procent på marknadsvärdet på fast egendom som befinner sig i Frankrike, medan ett bolag som har sitt säte i ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte är medlem i Europeiska unionen kan åtnjuta detta undantag bara om det finns ett avtal om handräckning som ingåtts mellan Frankrike och denna stat i syfte att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt eller om dessa juridiska personer med tillämpning av ett fördrag innehållande en klausul om icke-diskriminering på grund av nationalitet inte får beskattas hårdare än de bolag som har hemvist i Frankrike?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de
cassation (Belgien) den 18 februari 2009 – Bâtiments et
Ponts Construction SA, Thyssenkrupp Industrieservice
mot Berlaymont 2000 SA**

(Mål C-74/09)

(2009/C 102/19)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bâtiments et Ponts Construction SA, Thyssenkrupp Industrieservice

Motpart: Berlaymont 2000 SA

Tolkningsfrågor

- 1) Strider inte en skyldighet att vara registrerad för att kunna tilldelas ett kontrakt vid offentlig upphandling i Belgien, såsom den skyldighet som åläggs i artikel 1.G i det särskilda förfrågningsunderlag som var tillämpligt i förevarande fall, mot principen om fri rörlighet inom Europeiska unionen och artikel 24 andra stycket i rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader ⁽¹⁾, om skyldigheten ska tolkas så, att den tillåter att den upphandlande myndigheten från upphandlingen utesluter utländska entreprenörer som lämnar anbud och som inte är registrerade men som har lagt fram likvärdiga intyg från sina nationella myndigheter?
- 2) Strider det inte mot principen om fri rörlighet inom Europeiska unionen och artikel 24 andra stycket i rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader att tillerkänna en belgisk upphandlande myndighet behörighet att ålägga utländska anbudsgivare att hos en belgisk myndighet – myndigheten för registrering av entreprenörer – få prövat om intyg som har utfärdats för dem av skatte- och socialförsäkringsmyndigheterna i deras stat, i vilka intygas att de fullgör sina skyldigheter beträffande skatter och socialförsäkringsavgifter, är giltiga?

⁽¹⁾ EGT L 199, s. 54

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Italien) den 20 februari 2009 – Agra Srl mot Agenzia Dogane – Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Mål C-75/09)

(2009/C 102/20)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agra Srl

Motpart: Agenzia Dogane – Ufficio delle Dogane di Alessandria

Tolkningsfråga

- 1) Innebär bestämmelserna i artikel 11 i lagstiftningsdekret nr 374/2000 jämförd med artikel 221.3 och 221.4 i förordning (EG) nr 2913/1992, med hänsyn tagen till artikel 84 tredje stycket TULD (presidentdekret nr 43/1973), att tull-

myndighetens rätt att vidta revisionsåtgärder är preskriberad och/eller prekluderad när tre år har förflutit från den dag då tulldeklarationen lämnades in, eller kan denna frist avbrytas eller tillfälligt upphöra att löpa när det pågår ett straffrättsligt förfarande avseende tullbeloppen i fråga?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 20 februari 2009 – Gowan Comercio Internacional e servicios limitada mot Ministero della Salute

(Mål C-77/09)

(2009/C 102/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gowan Comercio Internacional e servicios limitada

Motpart: Ministero della Salute

Tolkningsfråga

Ska direktiv 2006/134, varigenom användningen av fenarimol har begränsats i betydande utsträckning, anses giltigt med hänsyn till resultatet av den tekniska och vetenskapliga undersökning som genomförts av den rapporterande medlemsstaten, vilket tycks leda till slutsatsen att en sådan användning medför en godtagbar risk?

Överklagande ingett den 24 februari 2009 av Compagnie des bateaux mouches SA av den dom som förstainstansrätten meddelade den 10 december 2008 i mål T-365/06, Bateaux mouches mot harmoniseringsbyrån

(Mål C-78/09 P)

(2009/C 102/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Compagnie des bateaux mouches SA (ombud: advokaten G. Barbaut)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Jean-Noël Castanet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- fastställa att tala som förs av Compagnie des bateaux mouches kan tas upp till sakprövning,
- upphäva den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 10 december 2008 (mål T-365/06), och
- förplikta Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar två grunder till stöd för sitt överklagande.

Klaganden hävdar med sin första grund att förstainstansrätten har åsidosatt artikel 7.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken ⁽¹⁾. Klaganden gör i detta hänseende för det första gällande att förstainstansrätten missuppfattat den ursprungliga särskiljningsförmåga som varumärket enligt klaganden hade redan från början. För det andra har denna särskiljningsförmåga till och med bibehållits och förstärkts under tiden genom klagandens användning. Varumärket "BATEAUX MOUCHES" finns nämligen anbringat på de båtar som används av klaganden – och endast av klaganden – för turistturer på Seine, sökningar på orden "bateaux mouches" på sökmotorer på Internet länkar direkt vidare till klagandens egen webbsida och klaganden har utformat en aktiv policy för att skydda sitt varumärke mot all användning som utgör missbruk.

Klaganden gör med sin andra grund gällande att förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning av de kriterier enligt rättspraxis som gör det möjligt att fastställa att varumärket "BATEAUX MOUCHES" har förvärvat särskiljningsförmåga till följd av användning. Förstainstansrätten borde ha gjort en allomfattande och inte en partiell bedömning av de omständigheter som kan visa att varumärket har förvärvat särskiljningsförmåga, såsom varumärkets marknadsandel, i hur stor omfattning, hur länge och på hur stort geografiskt område varumärket har använts, hur stora investeringar som har gjorts för att marknadsföra det samt hur stor del av omsättningskretsen som tack vare varumärket kan ange att varan kommer från ett visst företag.

⁽¹⁾ EGT L 11, 1994, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulion tis Epikrateias (Grekland) den 25 februari 2009 – Idryma Typou SA mot ministern för press och massmedia

(Mål C-81/09)

(2009/C 102/23)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulion tis Epikrateias

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Idryma Typou SA

Motpart: Ministern för press och massmedia

Tolkningsfrågor

Utgör artikel 1 i direktiv nr 68/151/EEG, vari föreskrivs att "[d]e samordningsåtgärder som detta direktiv föreskriver skall vidtas i fråga om bestämmelserna i medlemsstaternas lagar eller andra författningar om följande bolagsformer: ... I Grekland: ανώνυμη εταιρία, [aktiebolag]...", hinder för en nationell bestämmelse såsom artikel 4.3 i lag 2328/1995 i den mån det däri föreskrivs att de böter som stadgas i artikel 4.1 och 4.2 för åsidosättande av gällande lagstiftning och de yrkesetiska regler som reglerar verksamheten för företag som sänder TV-program påförs inte enbart det bolag som innehar licensen för att starta och driva TV-sändningsverksamhet utan, solidariskt med detta, även samtliga ägare som innehar mer än 2,5 procent av aktiekapitalet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulion tis Epikrateias, Grekland den 25 februari 2009 – Dimos Agios Nikalaos Kritis mot Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon

(Mål C-82/09)

(2009/C 102/24)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulion tis Epikrateias, Grekland

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dimos Agios Nikalaos Kritis

Motpart: Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon

Tolkningsfrågor

- A) Är definitionerna av begreppen skog och annan trädbevuxen mark i artikel 3 a och b i förordning nr 2152/2003 tillämpliga även med avseende på skydd och förvaltning i allmänhet av skogar och annan trädbevuxen mark, enligt ovan nämnda definition, även om denna verksamhet inte uttryckligen omfattas av förordningen men anges i de nationella rättsordningarna?
- B) Om fråga A besvaras jakande, är det tillåtet att i de nationella rättsordningarna definiera även mark som inte utgör skog eller annan trädbevuxen mark i den mening som avses i artikel 3 a och b i förordning nr 2152/2003 som skog eller annan trädbevuxen mark?
- C) Om fråga B besvaras jakande, får definitionen av begreppen skog och annan trädbevuxen mark som i de nationella rättsordningarna även får omfatta mark som inte utgör skog eller annan trädbevuxen mark i den mening som avses i artikel 3 a och b i förordning nr 2152/2003, skilja sig från den definition som ges i nämnda förordning, såväl med avseende på kriterierna för begreppen skog eller annan trädbevuxen mark i förordningen som med avseende på de kvantitativa storleksuppgifterna beträffande de eventuella kriterier som överensstämmer med dem som anges i nämnda förordning, eller får nämnda definition i de nationella rättsordningarna innehålla kriterier för begreppen skog eller annan trädbevuxen mark som skiljer sig från den definition som ges i nämnda förordning, dock att vad beträffar de kriterier som överensstämmer med dem som anges i förordningen, det i de nationella rättsordningarna endast är tillåtet att inte använda sig av kvantitativa uppgifter eller, när sådana kvantitativa uppgifter förekommer, de inte får avvika från dem som återfinns i förordningen?

Överklagande ingett den 10 december 2008 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten meddelade den 25 februari 2009 i mål T-388/02, Kronoply GmbH & Co. och Kronotex GmbH & Co. KG mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Zellstoff Stendal GmbH, Förbundsrepubliken Tyskland och Land Sachsen-Anhalt

(Mål C-83/09 P)

(2009/C 102/25)

Rättegångspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Gross och V. Kreuzschitz)

Övriga parter i målet: Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG, Zellstoff Stendal GmbH, Förbundsrepubliken Tyskland och Land Sachsen-Anhalt

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen, såtillvida som förstainstansrätten där fann att den ogiltighetstalan som Kronoply GmbH & Co. KG och Kronotex GmbH & Co. KG väckt mot kommissionens beslut av den 19 juni 2002 att inte göra några invändningar mot det statliga stöd som beviljats av de tyska myndigheterna till förmån för Zellstoff Stendal GmbH för uppförandet av en produktionsanläggning för pappersmassa kunde prövas i sak,
- avvisa den ogiltighetstalan som Kronoply GmbH & Co. KG och Kronotex GmbH & Co. KG väckt mot det omtvistade beslutet, och
- förplikta Kronoply GmbH & Co. KG och Kronotex GmbH & Co. KG att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt kommissionen strider det mot villkoren för talerätt i artikel 230 fjärde stycket EG att medge berörda parter i den mening som avses i artikel 88.2 EG en rätt att väcka talan mot beslut om statligt stöd. Berörda parter som inte är parter i förfarandet om statligt stöd har ingen självständig ställning som part som de kan utnyttja för att väcka talan. För att avgöra vem som anses personligen berörd ska i stället domstolens Plaumann-kriterier tillämpas. Det är därvid endast stödets ekonomiska effekter på klaganden som avgör huruvida en part är personligen berörd.

I den överklagade domen har dessutom gjort en rättsstridig omtolkning av yrkandena. Enligt kommissionen har förstainstansrätten prövat argument från sökandena i sak, argument som de inte anfört för att skydda sina påstådda processuella rättigheter, trots att talan uteslutande kunde prövas beträffande skyddet för dessa påstådda processuella rättigheter.

Den överklagade domen skulle slutligen leda till att det infördes en, för gemenskapsrätten främmande, allmän talerätt mot beslut om statligt stöd.

Överklagande ingett den 27 februari 2009 av Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da} av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 17 december 2008 i mål T-137/07, Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da} mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-85/09 P)

(2009/C 102/26)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da} (ombud: C. Mourato, advogado)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva det överklagade [beslutet] i den del som kommissionen däri fann att det inte förelåg något orsakssamband mellan kommissionens passivitet och den av klaganden åberopade skadan (skälen 96, 97, 99, 100 och 101 i det överklagade beslutet),

och vad gäller själva saken

— i första hand fastställa att förutsättningarna för kommissionens utomobligatoriska skadeståndsansvar är uppfyllda i förevarande fall, förplikta kommissionen att betala skadestånd för de åberopade skadorna och förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna, inklusive klagandens rättegångskostnad,

— i andra hand hänskjuta tvisten till förstainstansrätten för att denna ska pröva huruvida förutsättningarna för kommissionens utomobligatoriska skadeståndsansvar är uppfyllda, förplikta kommissionen att betala skadestånd för de åberopade skadorna och förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna, inklusive klagandens rättegångskostnad.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar att det överklagade beslutet är otillräckligt motiverat. Förstainstansrätten påstår inte ha prövat de argument som klaganden åberopade i punkterna 92 och 93 i den ursprungliga ansökan. Klaganden gjorde där gällande att avsaknaden av en person som representerar tillverkaren i gemenskapen, vilken obligatoriskt ska ha utsetts enligt direktivet, gör det omöjligt för det anmälda organet att göra en överensstämmelsebedömning. Ett annat argument som anfördes i dessa punkter var att kommissionen uppgett att det inte begärts att den skulle ingripa i kontrollförfarandet, då den portugisiska myndigheten, *Infarmed*, inte vidtagit åtgärder i enlighet med artikel 14b i rådets direktiv 93/42/EEG ⁽¹⁾ av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter som används för diagnostiska syften i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG ⁽²⁾ av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik.

Klaganden gör vidare gällande att förstainstansrätten gjort en felaktig bedömning av det orsakssamband som finns mellan kommissionens beteende och den skada som klaganden lidit samt att förstainstansrätten gjort en felaktig tolkning av artiklarna 8 och 14b i direktivet.

Slutligen anser klaganden att dess rätt till försvar har åsidosatts i samband med att kommissionen beslutade att inte vidta de av klaganden önskade undersökningsåtgärderna.

⁽¹⁾ EGT L 169, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 24, s. 85.

⁽²⁾ EGT L 331, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av VAT and Duties Tribunal, Manchester (Förenade kungariket) den 27 februari 2009 – Future Health Technologies Ltd mot Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Mål C-86/09)

(2009/C 102/27)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Future Health Technologies Ltd

Motpart: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Tolkningsfrågor

1. I de fall då en medlemsstat godkänner att tjänster utförs av en inrättning som ska behandlas som en i vederbörlig ordning erkänd inrättning av liknande art som ett sjukhus eller ett centrum för medicinsk behandling eller diagnos i den mening som avses i artikel 132.1 b i mervärdesskattedirektivet⁽¹⁾, ska då uttrycket "sjukhusvård och sjukvård" i artikel 132.1 b tolkas så, att det omfattar summan av eller, alternativt, en eller flera (och i så fall vilka) av de följande tjänsterna (mer utförligt beskrivna i sammanställningen över ostridiga fakta (Agreed Statement of Facts)):
 - a) tillhandahållande, till föräldrarna till ett ofött barn, av den medicinska utrustning som krävs för att en vid födseln närvarande oberoende medicinsk fackman ska kunna samla upp blod från navelsträngen strax efter förlossningen,
 - b) testning av det därigenom uppsamlade blodet (med liknande test efter 6 månader) vid en för detta ändamål uppförd anläggning, för att säkerställa att det inte bär på någon smitta som kan överföras via blodet, eller via stamceller utvunna från blodet, vid en eventuell framtida användning av stamcellerna i medicinsk behandling,
 - c) bearbetning av detta blod av, och under tillsyn av tillräckligt kvalificerad medicinsk personal i syfte att utvinna en uppsättning stamceller som lämpar sig för medicinsk användning,
 - d) förvaring av blodet och stamcellerna under vetenskapligt kontrollerade betingelser som utformats för bevarande av blodet och stamcellerna i perfekt skick, och/eller
 - e) utlämning av blodet på begäran av föräldrarna (fram till dess att barnet är 18 år), för användning i medicinsk behandling?
2. Alternativt, ska transaktioner "nära knutna till" sjukhusvård och sjukvård i enlighet med artikel 132.1 b i mervärdess-

skattedirektivet tolkas så, att de omfattar alla eller några (och i så fall vilka) av ovanstående tjänster?

3. I de fall då en medlemsstat godkänner att de ovan nämnda tjänsterna utförs av, eller under tillsyn av tillräckligt kvalificerad medicinsk personal, ska då uttrycket "sjukvårdande behandling" i artikel 132.1 c i mervärdesskattedirektivet tolkas så, att det omfattar summan av eller, alternativt, en eller flera (och i så fall vilka) av de följande tjänsterna (mer utförligt beskrivna i sammanställningen över ostridiga fakta, (Agreed Statement of Facts)):
 - f) tillhandahållande, till föräldrarna till ett ofött barn, av den medicinska utrustning som krävs för att en vid födseln närvarande oberoende medicinsk fackman ska kunna samla upp blod från navelsträngen strax efter förlossningen,
 - g) testning av det därigenom uppsamlade blodet (med liknande test efter 6 månader) vid en för detta ändamål uppförd anläggning, för att säkerställa att det inte bär på någon smitta som kan överföras via blodet, eller via stamceller utvunna från blodet, vid en eventuell framtida användning av stamcellerna i medicinsk behandling,
 - h) bearbetning av detta blod av, och under tillsyn av tillräckligt kvalificerad medicinsk personal i syfte att utvinna en uppsättning stamceller som lämpar sig för medicinsk användning,
 - i) förvaring av blodet och stamcellerna under vetenskapligt kontrollerade betingelser som utformats för bevarandet av blodet och stamcellerna i perfekt skick; och/eller
 - j) utlämning av blodet på begäran av föräldrarna (fram till dess att barnet är 18 år), för användning i medicinsk behandling?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1)

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens dom av den 16 mars 2009 – R mot kommissionen

(Mål T-156/08 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Personalmål – Provanställda tjänstemän – Provanställningsrapport – Rättsakt som går någon emot föreligger inte – Tidsfrist för väckande av talan – Dröjsmål)

(2009/C 102/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: R (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten Y. Minatchy)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Martin och K. Herrmann)

Saken

Överklagande av Europeiska unionens personaldomstols beslut av den 19 februari 2008 i mål F-49/07, R mot kommissionen (ännu ej publicerad i rättsfallssamlingen), med yrkande om ogiltigförklaring av nämnda beslut.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) R ska bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad i denna instans.

⁽¹⁾ EUT C 171, 5.7.2008.

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 27 november 2008 i ärende R 1094/2008-1, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "diegesellschafter.de" för tjänster i klasserna 35 och 41 (ansökan nr 4 606 372)

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, då det varumärke som ansökan avser har tillräcklig särskiljningsförmåga och det inte föreligger någon frihållningsbehov.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2 s. 3).

Talan väckt den 9 februari 2009 – Deutsche Behindertenhilfe mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-47/09)

(2009/C 102/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Behindertenhilfe (Mainz, Tyskland) (ombud: advokaterna V. Töbelmann och A. Piltz)

Talan väckt den 13 februari 2009 – Swarovski mot harmoniseringsbyrån – Swarovski (Daniel Swarovski Privat)

(Mål T-55/09)

(2009/C 102/30)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Daniel Swarovski (Volders, Österrike) (ombud: advokaten R. Küppers)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

intrång i de äldre varumärkena inte är uppfyllt och skyddsområdet för de äldre varumärkena har fastställts på ett felaktigt sätt.

Motpart vid överklagandenämnden: Swarovski AG (Triesen, Liechtenstein)

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1).

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara första överklagandenämndens beslut i överklagandet R 0348/2008-1 av den 9 november 2008,

— ogilla överklagandet,

— förplikta intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna inbegripet kostnaderna för överklagandet.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: ordmärket "Daniel Swarovski Privat" för varor och tjänster i klasserna 3, 4, 8, 9, 15, 16, 18, 20, 21, 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 39 och 44 (ansökning nr 3 981 099)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Swarovski AG

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: ordmärket "DANIEL SWAROVSKI" för varor och tjänster i klasserna 16, 18, 21, 25 og 41 (gemenskapsvarumärke nr 3 895 133), ordmärket "Swarovski" för varor och tjänster i klasserna 2, 3, 6, 8, 9, 11, 16, 18, 19, 20, 21, 24, 25, 28, 34, 35 och 41 (gemenskapsvarumärke nr 3 895 091), ordmärket "Swarovski" för tjänster i klass 36 (det österrikiska ordmärket nr 218 795), ordmärket "Swarovski" för varor i klasserna 11, 16, 21 och 34 (det österrikiska ordmärket nr 96 389) och ordmärket "Swarovski" för varor i klasserna 8, 9, 11, 14, 18, 21, 25 och 26 (internationell registrering för Italien nr 528 189)

Invändningsenhetens beslut: Invändningen bifalls till viss del.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet ogillas till viss del.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i förordning (EG) nr 40/94 (¹), eftersom det inte föreligger någon förväxlingsrisk mellan de berörda varumärkena på grund av att kravet på

Talan väckt den 9 februari 2009 – Alfastar Benelux mot rådet

(Mål T-57/09)

(2009/C 102/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Alfastar Benelux (Ixelles, Belgien) (ombud: advokaten N. Keramidas)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara rådets beslut, som meddelats sökanden genom skrivelse av den 1 december 2008, att inte anta sökandens anbud på det öppna upphandlingsförfarandet UCA-218-07 (¹) avseende tillhandahållande av "Tekniskt underhåll – helpdesk och insatstjänster på plats för datorer, skrivare och kringutrustning vid rådets generalsekretariat", och övriga beslut från rådet i detta ärende inbegripet beslutet att tilldela den utvalda anbudsgivaren kontraktet,

— förplikta rådet att ersätta den skada som sökandena har lidit med anledning av det aktuella upphandlingsförfarandet med 2 937 902 euro, eller en del av det nämnda beloppet beroende av datumet för ogiltigförklaring av det nämnda beslutet av rådet, och

— förplikta rådet sökandens rättegångskostnader i samband med denna ansökan, även för det fall förevarande talan inte skulle vinna bifall.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar i förevarande fall att det beslut som svaranden fattat att inte anta sökandens anbud på det öppna upphandlingsförfarandet UCA-218-07 avseende tillhandahållande av "Tekniskt underhåll – helpdesk och insatstjänster på plats för datorer, skrivare och kringutrustning vid rådets generalsekretariat", och att tilldela den utvalda anbudsgivaren kontraktet, ska ogiltigförklaras. Sökanden yrkar även ersättning för den skada det har lidit med anledning av detta upphandlingsförfarande.

Sökanden åberopar fyra grunder till stöd för sin talan.

Sökanden gör först gällande att svaranden begick flera uppenbara fel i bedömningen avseende: avsaknaden av certifiering av den vinnande anbudsgivaren, avsaknaden av NATO säkerhetsundersökningar av personalen vid det vinnande företaget, den omständigheten att den vinnande anbudsgivaren inte förfogade över den personal som utlovats, bedömningen av kvalifikationerna hos den vinnande anbudsgivarens personal jämfört med sökandens personal, kunskapsöverföring och utvärderingen av antalet anställda som de deltagande anbudsgivarna föreslagit.

Sökanden gör för det andra gällande att svarandet inte iakttog sin skyldighet att behandla samtliga sökande lika och skyldigheten om öppenhet.

Sökanden gör för det tredje gällande att upphandlingsförfarandet innehöll flera inkonsekvenser och oriktig information.

Sökanden gör slutligen gällande att svarande åsidosatte sin skyldighet att motivera sina rättsakter.

(¹) EUT 2008/S 91-122796.

Talan väckt den 16 februari 2009 – Herhof mot harmoniseringsbyrån – Stabilator (stabilator)

(Mål T-60/09)

(2009/C 102/32)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH (Solms, Tyskland)
(ombud: advokaterna A. Zinnecker och T. Bösling)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Stabilator sp. z o.o. (Gnydia, Polen)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 16 december 2008 i de förenade ärendena R 483/2008-4 och R 705/2008-4, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Stabilator sp. z o.o.

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "stabilator" för varor och tjänster i klasserna 19, 37 och 42 (ansökan nr 4 068 961)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Ordmärket "STABILAT" för varor i klasserna 1, 7, 11, 20, 37, 40 och 42

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen och delvis avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Delvis upphävande av det angripna beslutet och delvis avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (¹), då det föreligger förväxlingsrisk eller åtminstone associationsfara mellan de motstående varumärkena.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2 s. 3).

Talan väckt den 16 februari 2009 – Meica mot harmoniseringsbyrån – Böisinger Fleischwaren (Schinken King)**(Mål T-61/09)**

(2009/C 102/33)

*Ansökan är avfattad på tyska***Parter**

Sökande: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (Edewecht, Tyskland) (ombud: S. Russlies, Rechtsanwalt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Böisinger Fleischwaren GmbH (Böisingen, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 11 december 2008 i ärende R 1049/2007-1, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Böisinger Fleischwaren GmbH

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket Schinken King för varor i klasserna 29 och 30 (ansökan nr 3 720 968)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Gemenskapsordmärket Curry King (gemenskapsvarumärke nr 2 885 077) för varor i klass 30 och de tyska ordmärkena Curry King (nr 399 02 969.2) och King (nr 304 04 434.2)

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, eftersom det föreligger förväxlingsrisk mellan de motstående varumärkena eller i vart fall associationsrisk. Åsidosättande av artikel 74.1 andra stycket på grund av att motiveringen av överklagandenämndens beslut är bristande.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 13 februari 2009 – Rintisch mot harmoniseringsbyrån – Bariatric Europe (PROTI SNACK)**(Mål T-62/09)**

(2009/C 102/34)

*Ansökan är avfattad på engelska***Parter**

Sökande: Bernhard Rintisch (Bottrop, Tyskland) (ombud: advokaten A. Dreyer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Bariatric Europe Inc. SAS (Guilherand Granges, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 15 december 2008 i ärende R 740/2008-4, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "PROTI SNACK" för varor i klasserna 5, 29, 30 och 32 – ansökan nr 4 992 145

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det tyska ordmärket "PROTI" för varor i klasserna 29 och 32 med registreringsnummer 39 702 429, det tyska figurmärket "PROTIPOWER" för varor i klasserna 29 och 32 med registreringsnummer 39 608 644, det tyska ordmärket "PROTIPLUS" för varor i klasserna 29 och 32 med registreringsnummer 39 549 559 och det tyska ordmärket "PROTITOP" för varor i klasserna 29, 30 och 32 med registreringsnummer 39 629 195

Invändningsenhetens beslut: Invändningen avslogs

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslogs

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94, eftersom överklagandenämnden inte prövade invändningen i sak. Åsidosättande av artikel 74.2 i rådets förordning nr 40/94, eftersom överklagandenämnden inte utnyttjade sitt utrymme för skönsässig bedömning eller i vart fall inte angav på vilket sätt den hade utnyttjat detta utrymme. Maktmissbruk, eftersom överklagandenämnden inte beaktade handlingar som sökanden ingett och bevis som sökanden förebringat.

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Suzuki Motor Corporation

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden fattade den 9 december 2008 (R-749/2007-2), och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Suzuki Motor Corporation

Sökt gemenskapsvarumärke: ordmärket "SWIFT GTi" för varor som ingår i klass 12 (ansökan nr 3 456 084)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: det tyska ordmärket "GTi" (nr 39 406 386) och det internationella ordmärket "GTi" (nr 717 592) för varor som ingår i klass 12

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94 ⁽¹⁾ då det föreligger risk för förväxling mellan de båda varumärkena.

Talan väckt den 17 februari 2009 – Volkswagen mot harmoniseringsbyrån – Suzuki Motor (SWIFT GTi)

(Mål T-63/09)

(2009/C 102/35)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ombud: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla och S. Risthaus, Rechtsanwälte)

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, områdes 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 16 februari 2009 – Micro Shaping mot harmoniseringsbyrån (>packaging)

(Mål T-64/09)

(2009/C 102/36)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Micro Shaping Ltd (Worthing, Förenade kungariket)
(ombud: advokaten A. Franke)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån antog den 11 december 2008 i ärende R 1063/2008-1 avseende varumärkesansökan nr 006354311 ">packaging", och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt *gemenskapsvarumärke*: ">packaging" för varor och tjänster i klasserna 16, 17 och 42 (ansökan nr 6 354 311)

Granskarens beslut: Delvis avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 (¹), då det varumärke som ansökan avser har tillräcklig särskiljningsförmåga och frihållningsbehov saknas, och av rätten att yttra sig enligt artikel 73 i förordning nr 40/94.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Överklagande ingett den 14 februari 2009 av Enzo Reali av den dom som personaldomstolen meddelade den 11 december 2008 i mål F-136/06, Reali mot kommissionen

(Mål T-65/09 P)

(2009/C 102/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Enzo Reali (Florens, Italien) (ombud: S. Pappas)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

— upphäva den överklagade domen,

— i andra hand ogiltigförklara det angripna beslutet av tillsättningsmyndigheten, och

— förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har genom detta överklagande yrkat att personaldomstolens dom i mål F-136/06 (¹) ska upphävas. I nämnda dom ogillades klagandens talan om ogiltigförklaring av det beslut som tillsättningsmyndigheten fattade att placera honom i en lönegrad och en löneklass när han påbörjade sin tjänst som kontraktsanställd vid kommissionen.

Klaganden har gjort gällande fyra grunder till stöd för sin talan.

För det första har han hävdat att personaldomstolen har gjort en felaktig rättslig bedömning när den fann att den invändning om rättsstridighet som gjordes gällande i ansökan i första instans mot vissa av genomförandebestämmelserna inte kunde tas upp till prövning eftersom denna invändning inte hade framställts i klagomålet i det administrativa förfarandet. Klaganden har gjort gällande att frågan om kommissionens bristande behörighet, vilken hans invändning om rättsstridighet hänvisade till, skulle ha prövats av personaldomstolen ex officio. Klaganden har i andra hand gjort gällande att även om personaldomstolen inte var skyldig att pröva denna fråga ex officio, skulle nämnda invändning tagits upp till prövning eftersom rättsligheten beträffande det särskilda kriteriet avseende hans klassificering redan hade ifrågasatts i det ursprungliga klagomålet.

För det andra har klaganden gjort gällande att personaldomstolen har gjort en felaktig rättslig bedömning när den bedömde klagandens examensbevis. Han har framhållit att fastställandet av ett examensbevis innebörd måste ske i enlighet med den nationella lagstiftning där detta examensbevis erhållits, eftersom detta fastställande omfattas av medlemsstaternas behörighet samt att personaldomstolen godtyckligt inskränkte tillämpningsområdet för relevant italiensk lagstiftning och åsidosatte denna.

För det tredje har klaganden gjort gällande att personaldomstolen har åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen när den bedömde innebörden av klagandens examen och jämförde den med en examen som en person som fullgjort universitetsstudier för grundexamen har.

För det fjärde har klaganden gjort gällande att den överklagade domen innehåller det motstridiga argumentet att personaldomstolen enligt klagandens mening verkar både beakta den italienska lagstiftningen och inte tillämpa den vid prövningen av målet.

(¹) Inte ännu publicerad i EUT.

— ogiltigförklara artikel 1 c i beslutet eller, i andra hand, ogiltigförklara artikel 1 c i den del som det där slås fast att Pilkington har överträtt bestämmelserna i artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet före januari 1999,

— ogiltigförklara artikel 2 c i beslutet och/eller besluta om en väsentlig nedsättning av bötesbeloppet,

— förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökandena, med stöd av artikel 230 EG, delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 6815 av den 12 november 2008, (ärende COMP/39.125 – Bilglas) och, i synnerhet, beslutets artikel 1 c som slår fast att sökandena har överträtt bestämmelserna i artikel 81 EG och artikel 53 EES genom att från den 10 mars 1998 till den 3 september 2002 ha deltagit i flera avtal och/eller samordnade förfaranden inom sektorn för bilglas inom EES. I andra hand, yrkar sökandena ogiltigförklaring av artikel 1 c i det angripna beslutet i den del som det där slås fast att sökandena har överträtt bestämmelserna i artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet före den 15 januari 1999. Sökandena yrkar följaktligen även ogiltigförklaring av artikel 2 c i det angripna beslutet, som ålägger sökandena solidariskt betalningsansvar för ett bötesbelopp på 370 miljoner euro, och/eller en väsentlig nedsättning av detta belopp.

Talan väckt den 18 februari 2009 – Pilkington Group m.fl. mot kommissionen

(Mål T-72/09)

(2009/C 102/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Pilkington Group Ltd (St Helens, Förenade kungariket), Pilkington Automotive Ltd (Lathom, Förenade kungariket), Pilkington Automotive Deutschland GmbH (Witten, Tyskland), Pilkington Holding GmbH (Gelsenkirchen, Tyskland), Pilkington Italia SpA (San Salvo, Italien) (ombud: J. Scott, S. Wisking och K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

Sökandena anför elva grunder till stöd för sin talan, av vilka tre avser allvarliga felaktigheter i beslutets beskrivning av överträdelserna, sju avser felaktigheter vid fastställande av bötesbeloppet och den sista avser det förhållandet att omständigheterna i målet sammantaget är av sådant slag att det är motiverat att förstainstansrätten utövar sin fulla prövningsrätt och beslutar om en väsentlig nedsättning av bötesbeloppet.

Sökandena gör gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller förordning (EG) nr 1/2003 (¹) genom att missbedöma de påstådda överträdelsernas karaktär och därmed kraftigt överskatta allvaret av dessa. Sökandena framhåller särskilt att kommissionen har gjort en klart felaktig bedömning av överträdelserna, eftersom dessa inte innebär att det var fråga om deltagande i en fullvärdig kartell med förutbestämda regler och eftersom det inte heller fanns något marknadsomfattande syfte med dessa överträdelser.

Sökandena gör också gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller förordning (EG) nr 1/2003 genom att missbedöma varaktigheten av de överträdelser som sökandena påstås ha gjort sig skyldiga till och i synnerhet genom att slå fast att de deltog i en enda fortlöpande överträdelse från och med den 10 mars 1998.

Vidare anför sökandena att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller förordning (EG) nr 1/2003 genom att missbedöma och kraftigt överskatta omfattningen av sökandenas individuella roller i de påstådda överträdelserna.

Sökandena anför också att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 och/eller riktlinjerna för beräkning av böter ⁽²⁾ genom att ålägga böter som är orimligt höga i relation till en samlad bedömning av de överträdelser som beskrivs i beslutet och i synnerhet genom att vid beräkningen av bötesbeloppet enligt punkterna 19 – 23 i riktlinjerna för beräkning av böter, bedöma överträdelsernas allvar på ett sådant sätt att den andel av försäljningsvärdet som ska beaktas fastställs till 16 procent.

Sökandena gör vidare gällande att kommissionen, som en följd av ovannämnd missbedömning av överträdelsernas varaktighet, även har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 och/eller riktlinjerna för beräkning av böter genom att vid beräkningen av grundbeloppet för böterna multiplicera det belopp som fastställts på grundval av försäljningsvärdet med 4,5 år.

Sökandena gör dessutom gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 och/eller riktlinjerna för beräkning av böter genom att inte beakta relevanta förmildrande omständigheter vad gäller sökandena vid fastställandet av bötesbeloppet.

Vidare anför sökandena att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller artikel 253 EG och/eller förordning (EG) nr 1/2003 och/eller riktlinjerna för beräkning av böter genom att inte använda sig av en relevant försäljningssiffra vid beräkningen av bötesbeloppet.

Sökandena gör även gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller förordning (EG) nr 1/2003 och/eller riktlinjerna för beräkning av böter genom att ålägga sökandena böter som, oberoende av vad som anförts i någon av grunderna ovan, är uppenbart oproportionerliga i relation till en samlad bedömning av omständigheterna i målet.

Sökandena gör vidare gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller förordning (EG) nr 1/2003 och/eller riktlinjerna för beräkning av böter, eftersom de böter som ålagts sökandena är orimligt höga mot bakgrund av att kommissionen har en skyldighet enligt gemenskapsrätten att behandla parter lika när den ålägger böter med tillämpning av artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003.

Sökandena gör dessutom gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 samt punkt 32 i riktlinjerna för beräkning av böter genom att ålägga sökandena böter vars belopp överskrider den gräns som anges i ovannämnda bestämmelser.

Slutligen gör sökandena gällande att de böter som ålagts dem under alla förhållanden är uppenbart oproportionerliga, orimligt höga och otillbörliga och att förstainstansrätten därför bör utöva sin fulla prövningsrätt i enlighet med artikel 229 EG och artikel 31 i förordning (EG) nr 1/2003 och göra en ny bedömning av bötesbeloppets storlek, varvid den bör besluta om en väsentlig nedsättning av detta belopp.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpningen av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

⁽²⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som dömts ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).

Talan väckt den 18 februari 2009 – Compagnie de Saint-Gobain mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-73/09)

(2009/C 102/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Compagnie de Saint-Gobain (Courbevoie, Frankrike)
(ombud: advokaterna P. Hubert och E. Durand)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

som inträffat innan dessa riktlinjer trädde i kraft och som avslutats före den dagen.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- Åsidosättande av artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 och av proportionalitetsprincipen, eftersom det inte fanns något återfall som kunde beaktas.

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2008) 6815 slutligt om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 EES (Ärende COMP/39.125 – Bilglas) och motiveringen till detta beslut samt att dra de konsekvenser som uppkommer med avseende på bötesbeloppet,

- (¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).
- (²) Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210. 2006, s. 2).

- i andra hand minska det bötesbelopp som ålagts företagen i Saint-Gobaingroupen, oavsett om beslutet kan anses vara riktat till Compagnie de Saint-Gobain, och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar genom förevarande talan delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 6815 slutligt av den 12 november 2008 i ärende COMP/39.125 – Bilglas, genom vilket kommissionen konstaterade att vissa företag hade överträtt artikel 81.1 EG och artikel 53.1 i Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet genom att dela upp avtal om leverans av bilglas mellan sig samt samordna sin prispolitik och leveransstrategi på den europeiska marknaden för bilglas.

Talan väckt den 18 februari 2009 – Frankrike mot kommissionen

(Mål T-74/09)

(2009/C 102/40)

Rättegångsspråk: franska

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat fyra grunder avseende följande:

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och B. Cabouat)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

- Åsidosättande av artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003 (¹) och av principen om att straff skall vara individuella, eftersom det angripna beslutet riktades till Compagnie de Saint-Gobain i egenskap av moderbolag för företaget Saint-Gobain Glass France SA, trots att det förstnämnda inte personligen och direkt hade deltagit i överträdelsen.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- Bristande motivering, åsidosättande av artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 och av principen om att straff skall vara individuella, eftersom kommissionen inte visade att hela den konsoliderade omsättningen för Saint-Gobaingroupen kunde utgöra underlag för sanktionsåtgärden.

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 december 2008 K (2008) 7820 slutligt om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) och inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket EGFJ, i den mån vissa utgifter som gjorts av Republiken Frankrike till förmån för organisationer för producenter av frukt och grönsaker under budgetåren 2005 och 2006, undantas,

- Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och förbudet mot retroaktiv tillämpning, eftersom kommissionen tillämpade nya riktlinjer från år 2006 om beräkning av böter (²) retroaktivt på omständigheter

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden begär med sin talan ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 8 december 2008 K (2008) 7820 slutligt om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställt av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) och inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket EGFJ, i den mån vissa utgifter som gjorts av Republiken Frankrike till förmån för organisationer för producenter av frukt och grönsaker under budgetåren 2005 och 2006, undantas.

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande två grunder, dels

— felaktig tolkning och tillämpning av artikel 11.2 d i förordning nr 2200/96 ⁽¹⁾ eftersom Frankrikes regering, i motsats till vad kommissionen har gjort gällande, uppfyller villkoren i nämnda bestämmelse. Varje producent har nämligen den materiel som behövs och i enlighet med förordningens syfte med ekonomisk effektivitet kan det under vissa omständigheter vara bättre att varje producent har tillgång till den materiel som behövs än att använda sig av en enda central för sortering, lagring och förpackning som ställs till förfogande av producentorganisationen,

— dels, felaktig tolkning och tillämpning av artikel 11.1 c tredje punkten i förordning nr 2200/96 eftersom kommissionen felaktigt har ansett att Frankrikes regering inte har iakttagit villkoren i nämnda bestämmelse. Enligt dessa villkor ska det i stadgarna för producentorganisationerna anges att de anslutna producenterna ska sälja hela sin produktion genom förmedling av producentorganisationen medan det i den franska lagstiftningen föreskrivs att producentorganisationen ska ha en aktiv roll vid marknadsföringen av varor och vid fastställande av försäljningspriset.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker (EGT L 297, s. 1)

Talan väckt den 16 februari 2009 – Mundipharma mot harmoniseringsbyrån – Asociación Farmaceuticos Mundi (FARMA MUNDI FARMACEUTICOS MUNDI)

(Mål T-76/09)

(2009/C 102/41)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Mundipharma GmbH (Limburg (Lahn), Tyskland) (ombud: advokaten F. Nielsen)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Asociación Farmaceuticos Mundi (Alfajar (Valencia), Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det beslut som har fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 1 december 2008 i ärende R 852/2008 2, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket FARMA MUNDI FARMACEUTICOS MUNDI för varor och tjänster i klasserna 5, 35 och 39 – ansökan nr 4 841 136

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Registrering nr 4 304 622 av gemenskapsvarumärket "mundi pharma" för varor och tjänster i klasserna 5 och 44

Invändningsenhetens beslut: Invändningen avslog delvis.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Överklagandenämnden åsidosatte artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94 när den drog den felaktiga slutsatsen att det inte förelåg någon varu- eller tjänsteslagslikhet vad gäller de varor och/eller tjänster som de aktuella varumärkena avser

Överklagande ingett den 25 februari 2009 av Europaparlamentet av den dom som personaldomstolen meddelade den 11 december 2008 i mål F-148/06, Collée mot parlamentet

(Mål T-78/09 P)

(2009/C 102/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europaparlamentet (ombud: C. Burgos och A. Lukošiušė)

Övrig part i målet: Laurent Collée (Luxemburg, Luxemburg)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- upphäva den överklagade domen från personaldomstolen,
- slutligt avgöra målet genom att ogilla Laurent Collées talan, och
- besluta om rättegångskostnaderna i enlighet med gällande rätt.

Grunder och huvudargument

Genom överklagandet yrkar parlamentet att förstainstansrätten ska upphäva personaldomstolens dom av den 11 december 2008 i mål F-148/06, Collée mot parlamentet, i vilken personaldomstolen ogiltigförklarade parlamentets beslut att inte tilldela Laurent Collée två meritpoäng för befordringsförfarandet 2004.

Parlamentet åberopar fyra grunder till stöd för sin talan.

- Personaldomstolen har missuppfattat faktiska omständigheter och bevisning eftersom den fastslagit att Laurent Collée

inte har erhållit en tredje meritpoäng endast på grund av att han inte hade bättre meriter än de tjänstemän som erhållit tre poäng, trots att den jämförande bedömningen av kvalifikationer som utförts i syfte att svara på Laurent Collées administrativa klagomål visade att hans betygsrapport inte motsvarade den nivå som betygsrapporterna för de tjänstemän som erhållit tre poäng hade.

- Personaldomstolen har brustit i motiveringen av sitt beslut då den inte förklarat skälen till varför den frångått tidigare rättspraxis. Dessutom är personaldomstolens dom motstridig vad gäller dels punkterna 42 och 46 jämfört med punkt 18, dels punkterna 43 och 46 jämfört med punkterna 44 och 45.
- Personaldomstolen har åsidosatt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och frångått rättspraxis som kan hänföras till denna artikel eftersom det krav på överlägsna meriter som tillämpats av parlamentet för att tilldela en tredje meritpoäng inte strider mot artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Det krävs således att en tjänsteman ska ha bättre meriter än den av de tjänstemän som erhållit tre poäng som är lägst placerad i en meritlista i fallande ordning.
- Personaldomstolen har åsidosatt principen om likabehandling eftersom den klandrat parlamentet för att ha åsidosatt denna princip trots att Laurent Collée inte var i en jämförbar situation med de tjänstemän som erhållit tre meritpoäng.

Överklagande ingett den 23 februari 2009 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som personaldomstolen meddelade den 9 december 2008 i mål F-52/05, Q mot kommissionen

(Mål T-80/09 P)

(2009/C 102/43)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Joris och B. Eggers)

Övrig part i målet: Q (Bryssel, Belgien)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- upphäva personaldomstolens dom av den 9 december 2008 i mål F-52/05 i den del personaldomstolen bifaller talan såvitt avser den andra grunden om rättsstridighet av det tysta avslaget på en begäran om omplacering och såvitt avser det skadeståndsyrkande som hänger samman med omplaceringsåtgärden och åsidosättande av omsorgsplikten,
- ogilla den talan Q väckt vid personaldomstolen i mål F-52/05 i de delar nämnda personaldomstol bifallit talan,
- förordna om rättegångskostnaderna för förfarandet vid personaldomstolen och för överklagandeförfarandet i enlighet med gällande rätt.

— I andra hand yrkar kommissionen att förstainstansrätten ska

- upphäva personaldomstolens dom av den 9 december 2008 i mål F-52/05,

- återförvisa målet till personaldomstolen,

- fatta beslut om rättegångskostnaderna vid ett senare tillfälle.

Grunder och huvudargument

Kommissionen yrkar med detta överklagande att förstainstansrätten ska upphäva personaldomstolens dom av den 9 december 2008 i mål F-52/05, Q mot kommissionen. Genom denna dom ogiltigförklarade personaldomstolen kommissions beslut att avslå den begäran om bistånd som Q gjort i samband med påstådd mobbning på grund av att kommissionen inte vidtagit några tillfälliga omplaceringsåtgärder. Personaldomstolen förpliktade även kommissionen att utge skadestånd till Q med 18 000 euro.

Till stöd för sitt överklagande gör kommissionen gällande följande två grunder:

- Personaldomstolen gjorde en felaktig rättstillämpning då den kom fram till att "kommissionen i viss mån åsidosatt sin omsorgsplikt" vilket utgjorde ett rättsstridigt beteende som medför utomobligatoriskt skadeståndsansvar. Denna slutsats

utgör en felaktig rättstillämpning då i) det inte föreligger något tillräckligt klart åsidosättande av omsorgsplikten för att gemenskapen ska bli utomobligatoriskt skadeståndsskyldig, ii) personaldomstolen har fastställt att omsorgsplikten åsidosatts trots att det inte förelåg någon mobbning i den mening som avses i artikel 12a i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna.

- Personaldomstolen gjorde en felaktig rättstillämpning då den fastställde att ett tyst avslag på en begäran om omplacering medför skadeståndsansvar för kommissionen utan att kontrollera om det förelåg en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som syftar till att ge enskilda rättigheter.

Talan väckt den 20 februari 2009 – Dennekamp mot parlamentet

(Mål T-82/09)

(2009/C 102/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: G. -J. Dennekamp (Giethoorn, Nederländerna) (ombud: juristerna O. Brouwer och A. Stoffer)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet, och

- förplikta parlamentet att ersätta sökandens rättegångskostnader, i enlighet med artikel 87 i förstainstansrättens rättegångsregler, inklusive rättegångskostnaderna för eventuella intervenienter och de kostnader som hänför sig till begäran om ett skyndsamt förfarande.

Grunder och huvudargument

Sökanden begärde den 20 oktober 2008, med stöd av förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾, att Europaparlamentet skulle bevilja sökanden tillgång till i) alla handlingar som visar vilka parlamentsledamöter som omfattas av tilläggs pensionsplanen, ii) en förteckning över namn på de parlamentsledamöter som omfattades av tilläggs pensionsplanen den 1 september 2005 och iii) en förteckning över namn på de parlamentsledamöter som för närvarande omfattas av tilläggs pensionsplanen och för vilka parlamentet betalar ett bidrag varje månad. Parlamentet avlog sökandens begäran och bekräftade avslaget i dess beslut av den 17 december 2008.

Sökanden yrkar genom denna ansökan ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut A(2008)22050 av den 17 december 2008 om avslag på den begäran om tillgång till handlingar som sökanden framställt med stöd av förordning (EG) nr 1049/2001 och förordning (EG) nr 45/2001. ⁽²⁾ Parlamentet har därigenom kränkt sökandens rätt till tillgång till gemenskapsinstitutionernas handlingar, såsom denna rättighet slå fast i artikel 255 EG, artikel 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och förordning (EG) nr 1049/2001.

Till stöd för sin ansökan hävdar sökanden att beslutet är be-
häftat med en felaktig rättstillämpning och oriktig bedömning i
följande avseenden:

- a) Enligt sökanden åsidosatte parlamentet artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1049/2001 och det lade felaktigt artikel 4.1 b i förutnämnda förordning till grund för sitt avslag, eftersom de berörda parlamentsledamöternas privatliv inte kan skadas av att innehållet i de begärda handlingarna röjs.
- b) Det påstås dessutom att parlamentet tillämpade förordning (EG) nr 45/2001 felaktigt, eftersom det gjorde den felaktiga bedömningen att sökandens begäran skulle prövas enligt denna förordning.
- c) Sökanden hävdar vidare att parlamentet underlät att göra en rättvis avvägning mellan de allmänna intressen som ett röjande ska tjäna och de enskilda intressen som det påstås har kränkts. Parlamentet underlät även att bedöma i vilken utsträckning de påstådda enskilda intressena faktiskt och specifikt har kränkts.

- d) Enligt sökanden åsidosatte parlamentet artikel 235 EG, eftersom det inte tillräckligt motiverade sitt avslag. Det görs slutligen gällande att det av beslutet inte framgår att parlamentet gjorde en konkret bedömning för varje enskild handling som det hänvisas till i sökandens begäran.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, s. 1).

Talan väckt den 27 februari 2009 – Idromacchine m.fl. mot kommissionen

(Mål T-88/09)

(2009/C 102/45)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Idromacchine Srl (Porto Marghera, Italien), Alessandro Capuzzo (Mirano, Italien), Roberto Capuzzo (Mogliano Veneto, Italien) (ombud: advokaterna W. Viscardini och G. Donà)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- A) förplikta Europeiska gemenskapernas kommission

1 att som ersättning för ekonomisk skada till Idromacchine Srl utge skadestånd med 5 459 641,28 euro (eller annat belopp som förstainstansrätten fastställer),

2 att som ersättning för ideell skada

- till Idromacchine Srl utge ett skäligt belopp, som bör motsvara en betydande procentandel (exempelvis mellan 30 procent och 50 procent) av den ekonomiska skadan,
- till var och en av Alessandro Capuzzo och Roberto Capuzzo ett skäligt belopp, även det motsvarande en betydande procentandel (exempelvis mellan 30 procent och 50 procent) av den ekonomiska skadan,

3 att återupprätta Idromacchine Srls samt Alessandro Capuzzos och Roberto Capuzzos rykte på sätt som förstainstansrätten finner mest lämpligt, exempelvis genom publicering i EUT och/eller genom skrivelse till de huvudsakliga aktörerna i branschen – med en rättelse av de uppgifter avseende sökandena som angavs i Europeiska unionens officiella tidning den 18 februari 2005, C 42, s. 15,

B) förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena gör gällande att kommissionen genom att i Europeiska unionens officiella tidning den 18 februari 2005 (EUT C 42, 2005, s. 15 och följande sidor) publicera Idromacchine Srl:s firma, ett företag som är tredje part i förhållande till adressaten av kommissionens beslut av den 30 december 2004 K(2004) 5426 slutligt, samt uppgifter som är till skada för nämnda företag har gjort sig skyldig till att grovt ha åsidosatt flera principer i gemenskapsrätten. Sökandena begär följaktligen ekonomiskt och ideellt skadestånd för den skada de tillfogats.

Kommissionen har särskilt, genom att publicera de ovannämnda uppgifterna utan att genomföra de nödvändiga kontrollerna, i synnerhet genom att höra sökandena, åsidosatt sin skyldighet att visa omsorg, rätten till försvar och skyldigheten till sekretess.

Under alla omständigheter, eftersom det publicerade beslutet inte riktades till Idromacchine Srl måste de uppgifter som avser detta företag anses vara oproportionerliga i förhållande till kommissionens syfte. Publiceringen skulle enligt detta syfte ha in-

skränt sig till uppgifter som var nödvändiga för att tillämpa de gemenskapsrättsliga konkurrensreglerna.

Vad avser skadorna har den ovannämnda publiceringen lett till att Idromacchine Srls omsättning gått ner till noll inom dess verksamhetsområde och att företagets och dess företrädares rykte har skadats allvarligt.

Talan väckt den 27 februari 2009 – Mojo Concerts och Amsterdam Music Dome Exploitatie mot kommissionen

(Mål T-90/09)

(2009/C 102/46)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Mojo Concerts BV (Delft, Nederländerna) och Amsterdam Music Dome Exploitatie BV (Delft, Nederländerna) (ombud: advokaten S. Beeston)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena väcker talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 21 oktober 2008 beträffande Rotterdams kommuns investering i Ahoy-anläggningen (Statligt stöd C 4/08 (f.d. N 97/07, f.d. CP 91/2007)).

Sökandena anser att kommissionens resonemang i det angripna beslutet visar tecken på en uppenbart oriktig bedömning och att de olika stegen i resonemanget är oriktigt och/eller otillräckligt motiverade.

Sökandena anför för det första att det fastställda hyresvärdet och värdet på Ahoy-aktierna inte är marknadsmässiga. Vidare anför sökandena att en investering som endast leder till värdebevarande faktiskt kan ge upphov till en fördel. Vidare påstås att investeringen inte har beaktats vid fastställandet av hyresvärdet och värdet på aktierna. Enligt sökandena hindrar de avtalsmässiga begränsningar som gäller mellan kommunen och företaget heller inte att investeringen ger upphov till ett mervärde. Slutligen utgör vinstdelningsmekanismen ingen kompletterande garanti för att transaktionerna är marknadsmässiga.

Sökandena åberopar också brister vad gäller förfarandet och motiveringen, med hänvisning till att kommissionen inte eller inte i tillräcklig utsträckning har tagit hänsyn till sökandenas argument i det angripna beslutet, att delar av ärendet felaktigt har kvalificerats som konfidentiella och att sökandena inte har informerats om alla delar av ärenden vilket strider mot rätten att yttra sig.

- förklara att överklagandet kan upptas till sakprövning,
- upphäva den dom som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 15 december 2008 i mål F-34/07,
- bifalla de yrkanden om ogiltigförklaring och om skadestånd som klaganden framställt i personaldomstolen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Klaganden yrkar i förevarande mål upphävande av personaldomstolens dom av den 15 december 2008 i mål F-34/07, Skareby mot kommissionen, i vilken klagandens talan om dels ogiltigförklaring av hennes karriärutvecklingsrapport för år 2005, dels skadestånd ogillades.

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder. Personaldomstolen uppges ha gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, ha åsidosatt artikel 5 i de allmänna genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna samt ha otillräckligt motiverat sitt beslut, när den funnit att kommissionen inte kunde klandras för att inte ha genomfört någon utvärdering av klaganden för perioden januari – september 2005, trots att klagandens karriärutvecklingsrapport för år 2005 med undantag för några få ord närmast identisk kopia av hennes karriärutvecklingsrapport för år 2004.

Överklagande ingett den 2 mars 2009 av Carina Skareby av den dom som personaldomstolen meddelade den 15 december 2008 i mål F-34/07, Skareby mot kommissionen

(Mål T-91/09 P)

(2009/C 102/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Carina Skareby (Leuven, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

Talan väckt den 26 februari 2009 – United Phosphorus mot kommissionen

(Mål T-95/09)

(2009/C 102/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: United Phosphorus (Warrington, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna C. Mereu och K. Van Maldegem)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning,
- ogiltigförklara det angripna beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna,
- vidta de alternativa eller ytterligare åtgärder som en god rättskipning kräver.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökanden, med stöd av artikel 230 EG, ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2008/902/EG av den 7 november 2008 om att inte ta upp napropamid i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne (delgivet med nr K(2008) 6281) ⁽¹⁾. Åtgärderna enligt beslutet kommer att gälla från och med den 7 maj 2009.

Sökanden gör gällande tre grunder till stöd för sin talan.

Sökanden gör gällande att det angripna beslutet innehåller klart felaktiga bedömningar. Sökanden anser att det inte finns tillräckligt med vetenskapliga belägg för de slutsatser som dras i beslutet och att kommissionen, i strid med artikel 5 i direktiv 91/414 ⁽²⁾ och artikel 11.2 i förordning 1490/2002 ⁽³⁾, har underlåtit att ta hänsyn till all tillgänglig vetenskaplig bevisning.

Sökanden gör vidare gällande att kommissionen har åsidosatt väsentliga formföreskrifter, det vill säga artikel 11 i förordning nr 1490/2002, eftersom dess motsägelsefulla hållning innebär att sökanden förvägrades rätten att dra tillbaka sitt stöd för ett ämne och i gengäld åtnjuta en förlängd avvecklingsperiod i avvaktan på att ny dokumentation lämnas in. Sökanden hävdar också att kommissionen inte har antagit det angripna beslutet inom föreskrivna tidsramar och att den därför har åsidosatt artikel 11.4 i förordning nr 1490/2002.

Sökanden gör dessutom gällande att kommissionen har åsidosatt grundläggande gemenskapsrättsliga principer såsom principen om skydd för berättigade förväntningar, principen om rät-

ten till ett rättvist förfarande, sökandens rätt till försvar och proportionalitetsprincipen, vilken garanteras i artikel 5 EG. Sökanden anser att kommissionen kunde ha förlängt de gällande tidsfristerna för att ge Europeiska myndigheten för livsmedels-säkerhet mer tid att granska den information och de uppgifter som lämnats in av sökanden. Sökanden hävdar även att kommissionen har underlåtit att tillhandahålla en tillfredsställande motivering till varför den gjort en annan bedömning än den rapporterade medlemsstaten och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och att den därmed har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 253 EG.

⁽¹⁾ EUT L 326, s. 35

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 20, s. 236)

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1490/2002 av den 14 augusti 2002 om kompletterande tillämpningsföreskrifter för den tredje etappen av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG och om ändring av förordning (EG) nr 451/2000 (EGT L 224, s. 23)

Talan väckt den 11 mars 2009 – Tubesca mot harmoniseringsbyrån – Tubos del Mediterráneo (TUMESA TUBOS DEL MEDITERRANEO S.A.)

(Mål T-98/09)

(2009/C 102/49)

Ansökan är avfattad på franska

Parter

Sökande: Tubesca (Ailly-sur-Noye, Frankrike) (ombud: advokaten F. Greffe)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Tubos del Mediterráneo, SA (Sagunto, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 17 december 2008, ärende R 518/2008-4.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Tubos del Mediterráneo, SA

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "T TUMESA TUBOS DEL MEDITERRANEO S.A." för varor och tjänster i klasserna 6, 35 och 42 – ansökan nr 4 085 098

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: De nationella ord- och figurmärkena "TUBESCA" för varor i klasserna 6, 19 och 20

Invändningsenhetens beslut: Delvist bifall till invändningen och således delvist avslag på ansökan om registrering av det sökta varumärket

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av invändningsenhetens beslut och avslag på invändningen

Grunder: Det föreligger, för den normalt uppmärksamme konsumenten eller slutanvändaren, risk för förväxling mellan de motstående varumärkena, och detta så mycket mer som varumärkena "TUBESCA" är välkända och har en mycket hög grad av särskiljningsförmåga.

Talan väckt den 4 mars 2009 – Italien mot kommissionen

(Mål T-99/09)

(2009/C 102/50)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara skrivelse nr 000841 av den 2 februari 2009 (skrivelse nr 1) av kommissionens generaldirektorat för regionalpolitik med rubriken "Kommissionens betalningar som ej överensstämmer med de belopp som begärts", som innehåller följande beslut: "Följaktligen är den dag från vilken kommissionen anser att de utgifter som hänför sig till åtgärd 1.7 POR 2000–2006 inte kan godtas den 29 juni 2007 och inte den 17 maj 2006 såsom angetts i ovannämnda meddelande av den 22 december 2008."

- ogiltigförklara skrivelse nr 001059 av den 6 februari 2009 (skrivelse nr 2) av kommissionens generaldirektorat för regionalpolitik med rubriken "Avbrott i ansökan om betalning och begäran om upplysningar avseende finansiella korrigeringar i enlighet med artikel 39 i förordning nr 1260/99 OR Campania" som innehåller följande beslut: "Följaktligen är den dag från vilken kommissionen anser att de utgifter som hänför sig till åtgärd 1.7 POR 2000–2006 inte kan godtas den 29 juni 2007 och inte den 17 maj 2006 såsom angetts tidigare."

- ogiltigförklara skrivelse nr 012480 av den 22 december 2008 (skrivelse nr 3) av kommissionens generaldirektorat för regionalpolitik avseende POR Campania 2000–2006 (CCI nr 1999 IT 16 1 PO 007) – Konsekvenser av fördragsbrottsförfarande 2007/2195 om hantering av avfall i Kampanien, inom ramen för vilket "kommissionen gjorde gällande att avdrag skulle göras, från och med nästa ansökan om betalning, för samtliga utgifter avseende åtgärd 1.7 för tiden efter den 29 juni 2007".

Grunder och huvudargument

Sökanden gör som stöd för sina yrkanden gällande att artikel 32.3 f och 32.2 samt artikel 39.2 och 39.3 i förordning nr 1260/99 ⁽¹⁾ har åsidosatts. Den anför särskilt följande:

- a) För att en ansökan om betalning av stöd från en strukturfond inte ska kunna godtas, av det skälet att ett fördragsbrottsförfarande pågår, krävs att det särskilda föremålet för fördragsbrottsförfarandet exakt överensstämmer med föremålet för ansökan om betalning.

- b) Kommissionen har i fördragsbrottsförfarandet anmärkt mot omständigheterna kring det slutliga bortskaffandet av avfall, eftersom nödvändiga anläggningar saknas (förbränningsanläggning, anläggning för deponering) för denna fas av hanteringen av avfall på ett sätt som är förenligt med direktivet. Övriga faser av hanteringen och andra sätt för att hantera avfallet än det slutliga bortskaffandet, omfattas emellertid inte av föremålet för fördragsbrottsförfarandet. Detta gäller särskilt olika sätt för att återvinna avfall, vilket kräver en annan form av insamling. Åtgärd 1.7 POR Campania 2000 och den verksamhet som hänför sig härtill, avser just fasen för återvinning av avfall och den särskilda form för insamling av avfall som härvid krävs.
- c) I meddelandet av den 20 oktober 2008 som det hänvisas till i de angripna meddelandena, ställde sig kommissionen frågande med avseende på hanteringen av avfall den 28 december 2007. Denna kritik avseende hanteringen av avfall av den 28 december 2007 var emellertid aldrig föremål för fördragsbrottsförfarande 2007/2195, om inte annat så eftersom det senare grundade sig på de omständigheter som

förelåg vid utgången av fristen i det motiverade yttrandet, det vill säga de omständigheter som förelåg den 1 mars 2008.

- d) Kommissionens beslut att inte godta ansökningarna om betalning med avseende på åtgärd 1.7 av det skälet att "det inte föreligger tillräckliga garantier för ett korrekt genomförande av den verksamhet som även ERUF finansierar inom ramen för åtgärd 1.7" kunde inte antas med tillämpning av artikel 32.3 f andra stycket (pågående fördragsbrottsförfarande). Beslutet borde snarare ha antagits med stöd av första stycket i samma artikel (innehållande av betalningar i enlighet med artikel 39.2 i förordning nr 1260/99). Det skulle emellertid ha kunnat leda till en tvist, vilket kommissionen ville undvika.

Slutligen gör sökanden även gällande att väsentliga föreskrifter har åsidosatts på grund av bristande motivering.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, s. 1)

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 12 mars 2009 – Arpaillange m.fl. mot kommissionen

(Mål F-104/06) ⁽¹⁾

(Personalmål – Kontraktsanställda – Rekrytering – Placering i lönegrad – F.d. individuella experter – Diplom – Yrkeserfarenhet – Invändning om rättsstridighet)

(2009/C 102/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Joséphine Arpaillange m.fl. (Santiago, Chile) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Curall och G. Berscheid)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: I. Sulce och B. Driessen)

Saken

Talan dels om ogiltigförklaring av de beslut som myndigheten som har befogenhet att sluta anställningsavtal har fattat i vilka sökandenas anställningsvillkor har fastställts, såsom dessa framgår av deras respektive anställningsavtal, i den del som den yrkeserfarenhet som myndigheten som har befogenhet att sluta anställningsavtal har tillgodoräknat dem är mindre än den som de verkligen har, dels om skadestånd

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EUT C 261, 28.10.2006, s. 35.

Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 12 mars 2009 – Lafleur Tighe mot kommissionen

(Mål F-24/07) ⁽¹⁾

(Personalmål – Kontraktsanställda – Rekrytering – Placering i lönegrad – Tidigare enskilda experter – Yrkeserfarenhet – Utbildningsbevis – Intyg om likvärdighet – Upptagande till sakprövning – Ny och väsentlig omständighet)

(2009/C 102/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Virginie Lafleur Tighe (Makati, Filippinerna) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och G. Berscheid)

Saken

Dels ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut att placera sökanden i personalgrupp IV, lönegrad 13, löneklass 1 vid dennes rekrytering som kontraktsanställd, såvitt perioden mellan sökandens första utbildningsbevis (Bachelor-examen) och andra utbildningsbevis (maîtrise-examen) inte beaktats vid beräkningen av sökandens arbetslivserfarenhet, dels omplacering av sökanden i lönegrad 14 med retroaktiv verkan

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EUT C 117, 26.5.2007, s. 36.

Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 3 mars 2009 – Patsarika mot Cedefop(Mål F-63/07) ⁽¹⁾

(Personalmål – Kontraktsanställda – Ändrad tjänsteplacering – Rätten till försvar – Uppsägning efter provanställningsperioden – Tredskodomsförfarande)

(2009/C 102/53)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Maria Patsarika (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaterna N. Korogiannakis och N. Keramidas)

Svarande: Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) (ombud: M. Fuchs, biträdd av advokaten P. Anestis)

Saken

Dels ogiltigförklaring av Cedefops beslut av den 20 september 2006 att säga upp sökandens tidsbegränsade anställningskontrakt efter provanställningsperioden, dels begäran om skadestånd

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Maria Patsarika ska bära tre fjärdedelar av sin rättegångskostnad.
- 3) Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning ska bära sin rättegångskostnad och ersätta en fjärdedel av Maria Patsarikas rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 283, s. 43.

Personaldomstolens dom av den 29 januari 2009 – Petrilli mot kommissionen(Mål F-98/07) ⁽¹⁾

(Offentlig tjänst – Kontraktsanställd extrapersonal – Upptagande till prövning – Rättsakt som går någon emot – Artiklarna 3b och 88 i anställningsvillkoren – Kontraktets varaktighet – Artikel 3.1 i kommissionens beslut av den 28 april 2004 om den maximala anställningstiden för icke fast anställd personal vid kommissionens tjänstegrenar – Lagenlighet)

(2009/C 102/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Nicole Petrilli (Woluwé-Saint-Étienne, Belgien) (ombud: advokaten J.-L. Lodomez)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Martin och B. Eggers)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut att med tillämpning av kommissionens beslut av den 28 april 2004 om den maximala anställningstiden för icke fast anställd personal vid kommissionens tjänstegrenar avslå sökandens ansökan om förlängning av hennes kontraktsanställning samt talan om skadestånd.

Domslut

- 1) Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 20 juli 2007 att avslå Nicole Petrillis ansökan om förlängning av hennes anställning som kontraktsanställd extrapersonal ogiltigförklaras.
- 2) Parterna ska inom tre månader från det att denna dom meddelas underrätta personaldomstolen om vilken ersättning som de har kommit överens om som ersättning för att beslutet av den 20 juli 2007 är lagstridigt eller, om parterna inte har kunnat enas, sina respektive förslag till ersättning.

- 3) Beslut om rättegångskostnaderna meddelas senare.

⁽¹⁾ EUT C 297, 8.12.2008, s. 48.

**Personaldomstolens dom av den 10 mars 2009 –
Tsirimiagos mot regionkommittén**(Mål F-100/07) ⁽¹⁾

(Personalmål – Tjänstemän – Lön – Överföring av en del av lönen utanför tjänstgöringslandet – Artikel 17.2 b i bilaga VII till de gamla tjänsteföreskrifterna – Bolånekonto – Återkrav av belopp som utbetalats felaktigt – Villkor – Lagstridiga överföringar – Lagstridigheten är uppenbar)

(2009/C 102/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Kyriakos Tsirimiagos (Kraainem, Belgien) (ombud: advokaten M.-A. Lucas)

Svarande: Europeiska unionens regionkommitté (ombud: P Cervilla, biträdd av advokaten B. Wägenbauer)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 21 november 2006 om att återkräva de belopp som betalats ut till sökanden som korrigeringskoefficient för den del av dennes lön som överförts till Frankrike mellan april 2004 och maj 2005 med påståendet om att villkoren för sådan överföring inte var uppfyllda – Talan om skadestånd

Domslut

1) Det beslut som Europeiska unionens regionkommitté fattade den 21 november 2006, i ändrad lydelse genom beslut av den 21 juni 2007, ogiltigförklaras i den del som de belopp om 15 300 euro som betalats ut till Kyriakos Tsirimiagos som korrigeringskoefficient för den del av dennes lön som överförts till Frankrike mellan april 2004 och maj 2005 återkrävs.

2) Europeiska unionens regionkommitté ska återbetala det belopp på 15 300 euro, jämte dröjsmålsränta, som kvarhållits av Kyriakos

Tsirimiagos lön, till honom. Detta belopp motsvarar korrigeringskoefficienten på överföringarna till hans bolånekonto från april 2004 till maj 2005. Ränta löper från och med dagen för kvarhållandet till och med den dag då full betalning sker på grundval av den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner och som gällde under den aktuella perioden, med tillägg av två procentenheter.

3) Talan ogillas i övrigt.

4) Europeiska unionens regionkommitté ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av sökandens rättegångskostnader.

5) Sökanden ska ersätta hälften av sina rättegångskostnader.

(1) EUT C 269, 10.11.2007, s. 73.

**Personaldomstolens dom av den 10 mars 2009 – Giaprakis
mot regionkommittén**(Mål F-106/07) ⁽¹⁾

(Personalmål – Tjänstemän – Lön – Överföring av den del av löner till en plats utanför tjänstgöringsorten – Artikel 17.2 b i bilaga VII till de gamla tjänsteföreskrifterna – Sparprodukt för inköp av bostad – Återkrav av belopp som utbetalats – Villkor – Felaktigheter vid överföringarna – Uppenbart att felaktigheter skett vid överföringarna)

(2009/C 102/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Stavros Giaprakis (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten M.-A. Lucas)

Svarande: Europeiska unionens regionkommitté (ombud: P. Cervilla, biträdd av advokaten B. Wägenbauer)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av det beslut som fattades den 21 november 2006 om att återkräva de belopp som betalats ut till sökanden som korrigeringskoefficient för den del av dennes lön som överförts till Frankrike mellan april 2004 och juni 2005 eftersom de villkor som gällde för överföringen inte har iakttagits – Dröjsmålsränta

Domslut

- 1) Det beslut som fattades av Europeiska unionens regionkommitté den 21 november 2006 om att återkräva de belopp som betalats ut till Stavros Giaprakis som korrigeringskoefficient för den del av hans lön som överförts till Frankrike mellan april 2004 och juni 2005 till ett belopp på 1 246,06 euro ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska unionens regionkommitté ska återbetala det belopp på 1 246,06 euro som kvarhållits av Stavros Giaprakis lön jämte dröjsmålsränta från den dag då beloppet kvarhölls fram till dess att betalning faktiskt sker enligt den räntesats som fastställs av Europeiska centralbanken för denna typ av transaktioner och som var tillämplig under den berörda perioden, förhöjd med två punkter.
- 3) Talan ogillas i övrigt.
- 4) Europeiska unionens regionkommitté ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 297 av den 8 december 2007, s. 49

Personaldomstolens dom av den 12 mars 2009 – Hambura mot parlamentet

(Mål F-4/08) ⁽¹⁾

(Offentlig tjänst – Tillfälligt anställda – Rekrytering – Urvalsförfarande – Neka tillträde – Meddelande om ledig tjänst PE/95/S – Ansökningshandlingen i Europeiska unionens officiella tidning har inte använts – Upptagande till sakprövning – Föregående administrativt förfarande)

(2009/C 102/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Johannes Hambura (Soultzbach, Frankrike) (ombud: advokaten S. Hambura)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: S. Seyr och K. Zejdová)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av personalavdelningens beslut av den 5 december 2007 att inte godta sökandens ansökan, ogiltigförklaring av uttagningsprov PE/95/S, område: läkare och göra om uttagningsprovet varit användning av en nedladdningsbar ansökningshandling tillåts.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Johannes Hambura ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 92, 12.4.2008, s. 50.

Personaldomstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 februari 2009 – Schönberger mot parlamentet

(Mål F-7/08) ⁽¹⁾

(Personalmål – Tjänstemän – Befordran – Jämförelse av kvalifikationer – Tilldelning av meritpoäng – Likabehandlingsprincipen)

(2009/C 102/58)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Peter Schönberger (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten O. Mader)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: S. Seyr och K. Zejdová)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 15 januari 2007 att tilldela sökanden färre prioriteringspoäng än denne önskat.

Domslut

- 1) Europaparlamentets beslut att i betygsförfarandet för år 2003 inte tilldela sökanden ett tredje meritpoäng ogiltigförklaras och
- 2) Europaparlamentet förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 64, 8.3.2008, s. 69.

Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 12 november 2008 – Domínguez González mot kommissionen

(Mål F-88/07) (¹)

(Personalmål – Teknisk assistent – Invändning om bristande behörighet – Invändning om rättegångshinder – Personaldomstolen saknar behörighet)

(2009/C 102/59)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Domínguez González (Gérone, Spanien) (ombud: inledningsvis av advokten R. Nicolazzi Angelats, därefter av advokaterna R. Nicolazzi Angelats och M.-C. Oller Gil)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Curral och L. Lozano Palacios)

Saken

Begäran om skadestånd för den skada sökanden påstår sig ha lidit efter att hans anställningsavtal hos Echo sades upp som följd av den läkarundersökning som föregår anställning.

Avgörande

- 1) Personaldomstolen saknar behörighet att pröva talan.
- 2) Vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 37 av den 9.2.2008, s. 34

2009/C 102/54	Mål F-98/07: Personaldomstolens dom av den 29 januari 2009 – Petrilli mot kommissionen (Offentlig tjänst — Kontraktsanställd extrapersonal — Upptagande till prövning — Rättsakt som går någon emot — Artiklarna 3b och 88 i anställningsvillkoren — Kontraktets varaktighet — Artikel 3.1 i kommissionens beslut av den 28 april 2004 om den maximala anställningstiden för icke fast anställd personal vid kommissionens tjänstegrenar — Lagenlighet) 37
2009/C 102/55	Mål F-100/07: Personaldomstolens dom av den 10 mars 2009 – Tsirimiagos mot regionkommittén (Personalmål — Tjänstemän — Lön — Överföring av en del av lönen utanför tjänstgöringslandet — Artikel 17.2 b i bilaga VII till de gamla tjänsteföreskrifterna — Bolånekonto — Återkrav av belopp som utbetalats felaktigt — Villkor — Lagstridiga överföringar — Lagstridigheten är uppenbar) 38
2009/C 102/56	Mål F-106/07: Personaldomstolens dom av den 10 mars 2009 – Giaprakis mot regionkommittén (Personalmål — Tjänstemän — Lön — Överföring av en del av löner till en plats utanför tjänstgöringsorten — Artikel 17.2 b i bilaga VII till de gamla tjänsteföreskrifterna — Sparprodukt för inköp av bostad — Återkrav av belopp som utbetalats — Villkor — Felaktigheter vid överföringarna — Uppenbart att felaktigheter skett vid överföringarna) 38
2009/C 102/57	Mål F-4/08: Personaldomstolens dom av den 12 mars 2009 – Hambura mot parlamentet (Offentlig tjänst — Tillfälligt anställda — Rekrytering — Urvalsförfarande — Nekat tillträde — Meddelande om ledig tjänst PE/95/S — Ansökningshandlingen i EUT har inte använts — Upptagande till sakprövning — Föregående administrativt förfarande) 39
2009/C 102/58	Mål F-7/08: Personaldomstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 februari 2009 – Schönberger mot parlamentet (Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Jämförelse av kvalifikationerna — Tilldelning av meritpoäng — Likabehandlingsprincipen) 39
2009/C 102/59	Mål F-88/07: Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 12 november 2008 – Domínguez González mot kommissionen (Personalmål — Teknisk assistent — Invändning om bristande behörighet — Invändning om rättegångshinder — Personaldomstolen saknar behörighet) 40

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>